

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

<i>I Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
* Verordening (EG) nr. 2349/95 van de Commissie van 6 oktober 1995 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1488/95 wat betreft de overlegging van de certificaten zonder vaststelling vooraf van de restitutie	1
* Verordening (EG) nr. 2350/95 van de Commissie van 6 oktober 1995 houdende afwijking van Verordening (EEG) nr. 1442/93 houdende bepalingen ter toepassing van de regeling voor de invoer van bananen in de Gemeenschap	2
* Verordening (EG) nr. 2351/95 van de Commissie van 6 oktober 1995 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1445/95 houdende uitvoeringsbepalingen voor de invoer- en uitvoercertificatenregeling in de sector rundvlees	3
* Verordening (EG) nr. 2352/95 van de Commissie van 6 oktober 1995 tot instelling van een voorlopig anti-dumpingrecht op de invoer van cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China	4
Verordening (EG) nr. 2353/95 van de Commissie van 6 oktober 1995 betreffende de afgifte van uitvoercertificaten voor groenten en fruit waarvoor de restitutie vooraf wordt vastgesteld	14
Verordening (EG) nr. 2354/95 van de Commissie van 6 oktober 1995 tot wijziging van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor bepaalde produkten uit de sector suiker	15
Verordening (EG) nr. 2355/95 van de Commissie van 6 oktober 1995 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	17

Commissie

95/404/EG :

- * **Beschikking van de Commissie van 19 juli 1995 inzake een procedure op grond van Verordening (EEG) nr. 2407/92 van de Raad (Swissair/Sabena) ⁽¹⁾** 19

95/405/EG :

- * **Beschikking van de Commissie van 2 oktober 1995 houdende wijziging van Beschikking 95/301/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Rusland ⁽¹⁾** 29

95/406/EG :

- * **Besluit van de Commissie van 5 oktober 1995 tot beëindiging van de anti-dumpingprocedure betreffende de invoer van onderdelen van niet-navulbare zakgasaanstekers van oorsprong uit Japan** 30

95/407/EG :

- * **Beschikking van de Commissie van 6 oktober 1995 waarbij voor de Gemeenschap voor 1995 de geraamde balans van produktie, verbruik, invoer en uitvoer van bananen wordt vastgesteld** 32

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 2349/95 VAN DE COMMISSIE

van 6 oktober 1995

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1488/95 wat betreft de overlegging van de certificaten zonder vaststelling vooraf van de restitutie

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1035/72 van de Raad van
18 mei 1972 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector groenten en fruit⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1363/95⁽²⁾, en met
name op artikel 26, lid 11,

Overwegende dat, voor de in artikel 5 van Verordening
(EG) nr. 1488/95 van de Commissie⁽³⁾ bedoelde certifi-
caten zonder vaststelling vooraf van de restitutie, artikel
22 van Verordening (EEG) nr. 3719/88 van de Commis-
sie⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr.
2137/95⁽⁵⁾, niet behoeft te worden toegepast, en dat bijge-
volg van deze bepaling moet worden afgeweken ;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maat-
regelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor groenten en fruit,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

Aan artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1488/95 wordt het
volgende lid toegevoegd :

„6. Artikel 22 van Verordening (EEG) nr. 3719/88
geldt niet voor de in dit artikel bedoelde certificaten.

Deze certificaten worden door de betrokkene recht-
streeks bij de met de betaling van de restitutie belaste
instantie ingediend. Deze instantie boekt de
betrokken hoeveelheid af op het certificaat en viseert
het.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag
volgende op die van haar bekendmaking in het *Publika-
tieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 oktober 1995.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 118 van 20. 5. 1972, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 132 van 16. 6. 1995, blz. 8.

⁽³⁾ PB nr. L 145 van 29. 6. 1995, blz. 68.

⁽⁴⁾ PB nr. L 331 van 2. 12. 1988, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 214 van 8. 9. 1995, blz. 21.

VERORDENING (EG) Nr. 2350/95 VAN DE COMMISSIE

van 6 oktober 1995

houdende afwijking van Verordening (EEG) nr. 1442/93 houdende bepalingen ter toepassing van de regeling voor de invoer van bananen in de Gemeenschap

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3290/94⁽²⁾, en met name op artikel 20,

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 1442/93 van de Commissie⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1164/95⁽⁴⁾, de toepassingsbepalingen, en met name de categorieën marktdeelnemers en de toekenningsvoorwaarden voor invoercertificaten zijn vastgesteld voor de invoerregeling van bananen in de Gemeenschap;

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 1442/93 de erkenningsvoorwaarden zijn vastgesteld voor de marktdeelnemers van categorie C en met name dat bij een nieuwe aanvraag voor toewijzing van jaarlijkse hoeveelheden minstens 50 % moet zijn gebruikt van de hoeveelheid die is toegewezen voor het jaar waarin deze nieuwe aanvraag wordt gedaan; dat moet worden bepaald dat in het eerste toepassingsjaar de naleving van deze bepaling een maand later mag worden aangetoond en dat verder de uiterste datum voor een aantal mededelingen moet worden verschoven;

Overwegende dat, gelet op de in Verordening (EEG) nr. 1442/93 vastgestelde termijnen, de bepalingen van deze verordening onmiddellijk in werking moeten treden;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor bananen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 4, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1442/93 moeten de marktdeelnemers van categorie C hun aanvragen voor toewijzing van jaarlijkse hoeveelheden voor 1996 uiterlijk op 31 oktober 1995 indienen. De bevoegde autoriteiten stellen de Commissie uiterlijk op 10 november 1995 in kennis van de in totaal aangevraagde hoeveelheden. Zij stellen de marktdeelnemers uiterlijk op 27 november 1995 in kennis van de aan hen toegewezen hoeveelheden.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 oktober 1995.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 47 van 25. 2. 1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 105.

⁽³⁾ PB nr. L 142 van 12. 6. 1993, blz. 6.

⁽⁴⁾ PB nr. L 117 van 24. 5. 1995, blz. 14.

VERORDENING (EG) Nr. 2351/95 VAN DE COMMISSIE

van 6 oktober 1995

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1445/95 houdende uitvoeringsbepalingen voor de invoer- en uitvoercertificatenregeling in de sector rundvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van
27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector rundvlees⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 424/95⁽²⁾, en met name op de
artikelen 9, 13 en 25,Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 1445/95 van de
Commissie⁽³⁾ de uitvoeringsbepalingen zijn vastgesteld
voor de invoer- en uitvoercertificatenregeling in de sector
rundvlees;Overwegende dat sinds de inwerkingtreding van Verorde-
ning (EG) nr. 1445/95 is gebleken dat, om te voorkomen
dat een goed beheer van de markt in het gedrang komt,
de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten moet
worden bekort en voor alle produkten van de sector rund-
vlees het bedrag van de zekerheid moet worden
verhoogd;Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 oktober 1995.

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het Comité van
beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1445/95 wordt als volgt gewijzigd:

1. De tekst van artikel 9 wordt vervangen door:
„De zekerheid voor de uitvoercertificaten bedraagt:
a) 65 ecu/levend dier;
b) 44 ecu/100 kg voor produkten van code
0201 30 00 100 van de landbouwproductennomen-
clatuur voor de uitvoerrestituties;
c) 24 ecu/100 kg nettogewicht voor de overige produk-
ten.”.
2. In artikel 8, lid 1, wordt het woord „vijfde”
vervangen door het woord „vierde”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 oktober 1995.

Zij is van toepassing voor de uitvoercertificaten met vast-
stelling vooraf van de restitutie, die op of na 9 oktober
1995 worden aangevraagd.*Voor de Commissie*

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24.⁽²⁾ PB nr. L 45 van 1. 3. 1995, blz. 2.⁽³⁾ PB nr. L 143 van 27. 6. 1995, blz. 35.

VERORDENING (EG) Nr. 2352/95 VAN DE COMMISSIE

van 6 oktober 1995

tot instelling van een voorlopig anti-dumpingrecht op de invoer van cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3283/94 van de Raad van 22 december 1994 inzake beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1251/95⁽²⁾, inzonderheid op artikel 23,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad van 11 juli 1988 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 522/94⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 11,

Na overleg met het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt :

A. PROCEDURE

- (1) In februari 1994 ontving de Commissie een klacht die was ingediend door de Europese Raad van de Bonden van de Chemische Nijverheid (CEFIC), namens Rhône-Poulenc SA, de enige gemeenschapsproducent van cumarine.

De klacht bevatte bewijsmateriaal van dumping van dit produkt van oorsprong uit de Volksrepubliek China en van daaruit voortvloeiende aanmerkelijke schade, die voldoende werd geacht om de inleiding van de procedure te rechtvaardigen.

- (2) De Commissie kondigde dienovereenkomstig door middel van een bericht in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽⁵⁾ de inleiding aan van een anti-dumpingprocedure betreffende de invoer van cumarine uit de Volksrepubliek China, vallende onder GN-code 2932 21 00 en opende een onderzoek.
- (3) De Commissie stelde de naar bekend betrokken producenten/exporteurs en importeurs, de vertegenwoordigers van het land van uitvoer en de klager in kennis van de inleiding van de procedure en stelde de betrokken partijen in de gelegenheid, hun standpunten schriftelijk kenbaar te maken en te verzoeken te worden gehoord.

- (4) De meeste bekende importeurs en enkele gebruikers maakten hun standpunt schriftelijk kenbaar. Op hun verzoek werden zij gehoord.

- (5) De Commissie zond de haar bekende betrokken partijen een vragenlijst en ontving van de klagende Gemeenschapsproducent en van de meeste importeurs in de Gemeenschap gedetailleerde inlichtingen. Op het verzoek van de Commissie om inlichtingen, antwoordde er van de vijf benaderde producenten/exporteurs slechts één : Tianjin nr. 1 Perfumery. Zijn antwoord was echter in hoge mate onvolledig en gedeeltelijk onleesbaar.

- (6) De Commissie verzamelde en verifieerde alle inlichtingen die zij voor een voorlopige vaststelling noodzakelijk achtte, en voerde onderzoeken uit ten kantore van de :

a) Gemeenschapsproducent :

— Rhône-Poulenc SA, Courbevoie, Frankrijk ;

b) Niet geassocieerde importeurs in de Gemeenschap :

— Paul Kaders GmbH, Hamburg, Duitsland,

— Adrian SA, Marseille, Frankrijk,

— Irish Flavours and Fragrances Ltd, Drogheda, Ierland,

— Moelhausen Trading srl, Milaan, Italië,

— International Flavours and Fragrances IFF (Nederland) B.V. Hilversum, Nederland,

— Impex Quimica SA, Barcelona, Spanje,

— Amalgamated Metal Corporation Ltd, Londen, Verenigd Koninkrijk,

— Fuerst Day Lawson Ltd, Londen, Verenigd Koninkrijk.

- (7) Aangezien de Verenigde Staten van Amerika (hierna „VSA” genoemd) voor de berekening van de normale waarde (zie overweging 15) als land van vergelijking is gebruikt, heeft de Commissie ten kantore van Rhône-Poulenc Inc., de producent in de VSA van cumarine, een onderzoek uitgevoerd.

- (8) Het dumpingonderzoek liep van 1 april 1993 tot en met 31 mei 1994 (hierna het „onderzoektijdvak” genoemd).

B. ONDERZOCHT PRODUKT EN SOORTGELIJK PRODUKT

1. Omschrijving van het betrokken produkt

- (9) Het betrokken produkt is cumarine, een wit kristalachtig poeder met de kenmerkende geur van vers gemaaid hooi. Het wordt voornamelijk gebruikt als scheikundig aroma en als hechtmiddel bij de berei-

⁽¹⁾ PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 122 van 2. 6. 1995, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 209 van 2. 8. 1988, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 66 van 10. 3. 1994, blz. 10.

⁽⁵⁾ PB nr. C 138 van 20. 5. 1994, blz. 9.

ding van geurmengsels die bij de produktie van wasmiddelen, schoonheidsmiddelen en parfums worden gebruikt.

- (10) Cumarine, dat oorspronkelijk als natuurprodukt uit tonkabonen werd verkregen, wordt thans synthetisch vervaardigd. Het kan worden verkregen door een proces van synthese op basis van fenol teneinde salicylaldehyde (de Perkinreactie) te verkrijgen, of door een synthese uit orthocresol (de Raschigreactie). De voornaamste chemisch-fysische specificatie van cumarine in de zuiverheid ervan, met het smeltpunt als indicator. De standaardkwaliteit van de in Europa afgezette cumarine heeft een smeltpunt tussen 68 °C en 70 °C, hetgeen overeenkomt met een zuiverheidsgehalte van 99 %.

2. Soortgelijk produkt

- (11) De Commissie heeft vastgesteld dat cumarine, vervaardigd door de bedrijfstak van de Gemeenschap en de producent in de VSA — geassocieerde ondernemingen — in haar wezenlijke fysische chemische kenmerken, toepassing en gebruik vergelijkbaar was met de in de Volksrepubliek China geproduceerde en naar de Gemeenschap uitgevoerde cumarine. In het bijzonder vervaardigden de bedrijfstak in de Gemeenschap en de producent in de VSA, die dezelfde soort grondstof en hetzelfde produktieproces gebruikten, een cumarine waarvan de specificaties in termen van smeltpunt grote gelijkens vertoonden met de Chinese. De verkoopfacturen van Chinese cumarine melden inderdaad een laagste smeltpunt van 69 °C, terwijl het produkt van Rhône-Poulenc een smeltpunt heeft tussen 68 °C en 70 °C. Daar het smeltpunt een indicator van zuiverheid is, kan worden aangenomen dat de zuiverheid van de Chinese cumarine even hoog is als die van het produkt van Rhône-Poulenc. Bovendien werd de Chinese cumarine voor dezelfde doeleinden gebruikt als die van Rhône-Poulenc namelijk bij de bereiding van geurmengsels.
- (12) De importeurs en gebruikers van cumarine betoogden dat de cumarine van China en van Rhône-Poulenc niet als soortgelijke produkten konden worden anagemerkt. In het bijzonder wezen zij erop dat de Chinese cumarine op basis van een verschillende grondstof werd vervaardigd — orthocresol in plaats van fenol — en met gebruikmaking van een ander produktieproces — de Raschigreactie in plaats van de Perkinreactie. Dientengevolge zou de Chinese cumarine van een lagere kwaliteit zijn dan die van Rhône-Poulenc en zou het niet voor evenveel doeleinden als het produkt van Rhône-Poulenc kunnen worden gebruikt. Bovendien zou, als gevolg van een zwakke kwaliteitscontrole in China, de geur, het voornaamste kenmerk voor het gebruik van het produkt, soms ongelijk zijn, zelfs bij partijen van dezelfde producent, of verschillend zijn bij vergelijking met een monster. Gesteld werd, dat deze verschillen het produkt in bepaalde gevallen ongeschikt maken voor het doel waarvoor het was aangekocht.

De Commissie heeft vastgesteld dat de twee produkten voor de meeste toepassingen bruikbaar waren en ook zonder onderscheid werden gebruikt, met als enige uitzondering formules voor verfijnde geuren, waarvoor de meeste gebruikers de cumarine van Rhône-Poulenc verlangden. Dit laatstgenoemde gebruik besloeg evenwel slechts een zeer gering deel van het totale verbruik van cumarine. De twee produkten leken daarom onderling vrijwel volledig uitwisselbaar te zijn. Dit feit werd nog bevestigd door de systematische vervanging van cumarine van Rhône-Poulenc door Chinese cumarine bij de vervaardiging van parfumverbindingen in de Gemeenschap (zie de punten 27 en 35). Kwaliteitsverschillen waren niet van invloed op de bepaling van het soortgelijk produkt, aangezien tussen de twee produkten met betrekking tot het gebruik en de perceptie ervan door de gebruikers geen duidelijk onderscheid kon worden gemaakt, behalve bij formules voor verfijnde geuren. De Commissie oordeelde derhalve, dat de door de bedrijfstak van de Gemeenschap vervaardigde en verkochte cumarine een soortgelijk produkt is als het in de Volksrepubliek China vervaardigde en van daaruit ingevoerde produkt, in de zin van artikel 2, lid 12, van Verordening (EEG) nr. 2423/88.

C. BEDRIJFSTAK VAN DE GEMEENSCHAP

- (13) De klagende onderneming was gedurende het onderzoektijdvak de enige producent van cumarine in de Gemeenschap. Aangezien zij derhalve de gehele Gemeenschapsproduktie vertegenwoordigde, wordt zij geacht de „bedrijfstak van de Gemeenschap” te zijn in de zin van artikel 4, lid 5, van de basisverordening.

D. DUMPING

1. Normale waarde

- (14) Ter vaststelling van de normale waarde van de in de Volksrepubliek China vervaardigde cumarine heeft de Commissie rekening gehouden met het feit dat de Volksrepubliek China niet een land met een markteconomie is. Daarom moest, overeenkomstig artikel 2, lid 5, van de basisverordening, de vaststelling van de normale waarde worden gebaseerd op een land met een markteconomie (een land van vergelijking). De klager stelde voor, ter bepaling van de normale waarde de Verenigde Staten als land van vergelijking te gebruiken. De betrokken importeurs waren hunnerzijds van mening dat de VSA niet geschikt was, daar er slechts één producent van cumarine in de Verenigde Staten was en deze met Rhône-Poulenc SA was geassocieerd. Zij verzochten derhalve India als land van vergelijking te kiezen, omdat de produktietechnologie en de produktnormen van India zouden lijken op die van de Volksrepubliek China en er tevens voldoende binnenlandse mededinging zou bestaan.

India, de Verenigde Staten en Japan waren, volgens de gedurende het onderzoek ontvangen inlichtingen, de enige landen met een markteconomie waarin buiten de Gemeenschap cumarine werd vervaardigd. De Commissie verzocht de enig bekende Indiase producent van cumarine aan dit anti-dumpingonderzoek mede te werken en zond hem een vragenlijst toe. Hij weigerde evenwel de verlangde inlichtingen te verstrekken. De enige bekende Japanse producent werd eveneens benaderd, doch zonder dat een reactie werd verkegen. De Verenigde Staten waren dientengevolge de enige overblijvende markteconomie die als vergelijkingsland in aanmerking kon komen.

- (15) De producent in de VSA, Rhône-Poulenc Inc., gebruikt hetzelfde productieproces als Rhône-Poulenc SA; uit fenol als grondstof wordt salicylaldehyde verkregen, waaruit vervolgens cumarine wordt vervaardigd. Rhône-Poulenc SA is ongeveer veertig jaar geleden overgegaan van het nog steeds door de Chinese producent gebruikte Raschigprocedé op het Perkingprocedé, wegens het hogere rendement van het laatstgenoemde procedé. Ter verkrijging van één eenheid cumarine is namelijk een geringere hoeveelheid fenol dan orthocresol nodig; bovendien werd vastgesteld dat de prijs van fenol gedurende het onderzoektijdvak gewoonlijk onder die van orthocresol lag.

Fenol en orthocresol zijn beide grondstoffen die op de wereldmarkt gemakkelijk verkrijgbaar zijn, zodat de toegang tot de grondstoffen in het land van vergelijking en in China vergelijkbaar kan worden geacht.

Bovendien was het feit dat Rhône-Poulenc Inc. een met de klager geassocieerde onderneming is, niet van invloed op de vaststelling van de normale waarde, omdat deze berustte op de prijzen waartegen cumarine door Rhône-Poulenc op de markt van de VSA werd verkocht. Ondanks het bestaan van één enkele producent van cumarine in de Verenigde Staten, was de mededinging bijzonder fel, zoals uit de grote omvang van de ingevoerde producten bleek. China, de voornaamste exporteur van cumarine naar de VSA, heeft in het bijzonder gedurende het onderzoektijdvak in de VSA een groot marktaandeel gehad; in verband met deze invoer werd door de autoriteiten van de VSA een anti-dumpingprocedure gevoerd.

Tenslotte werd vastgesteld dat de omvang van de productie en de binnenlandse verkopen van de Amerikaanse producent in grote mate representatief waren, omdat zij in omvang vergelijkbaar waren met de Chinese uitvoer naar de Gemeenschap. De Commissie heeft derhalve de VSA als land van vergelijking gekozen en heeft de berekening van de normale waarde gegrond op de door de producent in de VSA verstrekte inlichtingen die door onderzoek ter plaatse zijn geverifieerd.

- (16) Met betrekking tot de vaststelling van de normale waarde in het uitgekozen land van vergelijking, op

een passende en niet onredelijke wijze, heeft een groep betrokken importeurs erop gewezen, dat de fabriek van Rhône-Poulenc in de Verenigde Staten was bestemd voor de productie van een hele reeks chemische stoffen, maar dat gedurende het onderzoektijdvak alleen cumarine was vervaardigd. De invloed van de vaste kosten per eenheid op de produktiekosten zou dientengevolge uitzonderlijk zijn gestegen. Uit verificatie is gebleken dat de fabriek van Rhône-Poulenc niet was bestemd voor de productie van een hele reeks produkten, zoals was beweerd; bovendien doet deze bewering niet ter zake in het geval dat de normale waarde op de verkoopprijzen is gebaseerd.

Er werd evenwel vastgesteld dat de produktiekosten per eenheid sinds 1992 aanzienlijk waren gestegen, na de terugval in de capaciteitsbezetting tot een uitzonderlijk laag niveau, zowel voor cumarine als voor salicylaldehyde-installaties. Ongeacht de oorzaak van deze terugval heeft de Commissie ter vaststelling van de normale waarde besloten, de produktiekosten per eenheid te berekenen aan de hand van het productiepeil dat gewoonlijk intern door het bedrijf wordt gebruikt ter bepaling van zijn standaardkosten. Onder deze omstandigheden konden de verkoopprijzen op de binnenlandse markt alle redelijk berekende kosten dekken en werden de binnenlandse verkoopprijzen derhalve geacht in gewone handelstransacties te zijn gehanteerd.

- (17) Overeenkomstig artikel 2, lid 5, onder a) (i) van Verordening (EEG) nr. 2423/88 werd de normale waarde derhalve vastgesteld aan de hand van de gemiddelde prijs af-fabriek van gedurende het onderzoektijdvak op de markt van de VSA verkochte cumarine.

2. Prijzen bij uitvoer

- (18) De prijs bij uitvoer werd bepaald aan de hand van de prijs die werkelijk voor het voor uitvoer uit de Volksrepubliek China naar de Gemeenschap uitgevoerde produkt werd betaald.
- (19) Daar geen Chinese exporteurs van cumarine medewerking verleenden, werd de prijs bij uitvoer gebaseerd op de inlichtingen die waren verstrekt door de importeurs van Chinese cumarine die wel medewerking verleenden. Voor de voorlopige vaststelling is de uitvoer van cumarine van oorsprong uit China, doch verkocht via in Hong Kong gevestigde handelaren, niet in aanmerking genomen, omdat de door deze handelaren toegepaste prijsverhoging bij de Commissie niet bekend is en er daarom geen reconstructie mogelijk was van de voor vergelijkingsdoeleinden noodzakelijke FOB-prijs bij uitvoer uit China. Voor de voorlopige vaststelling werd de prijs bij uitvoer daarom slechts gebaseerd op de prijzen van rechtstreeks uit China naar de Gemeenschap uitgevoerd cumarine, die meer dan 60 % van de totale uitvoer uit China naar de Gemeenschap gedurende het onderzoektijdvak uitmaakte.

3. Vergelijking

- (20) De normale waarde werd op FOB-niveau en op hetzelfde handelsniveau, per transactie, vergeleken met de prijzen bij uitvoer. Voor het bereiken van een eerlijke vergelijking van de normale waarde met de prijzen bij uitvoer heeft de Commissie overeenkomstig artikel 2, leden 9 en 10, van de basisverordening rekening gehouden met de verschillen die van invloed zijn op de vergelijkbaarheid van de prijzen.
- (21) Aangezien de Chinese uitvoer hoofdzakelijk aan importeurs werd verkocht die als handelaren optraden, werd de normale waarde met het oog op een vergelijking op hetzelfde handelsniveau, gebaseerd op de prijzen bij verkoop op distributieniveau door Rhône-Poulenc Inc. in de Verenigde Staten.

Op de prijzen bij uitvoer zijn aanpassingen aangebracht voor uitgaven ten behoeve van de verkoop. De kosten van zeevervoer en, waar nodig, vervoersverzekering werden van de prijzen bij uitvoer afgetrokken, teneinde tot de FOB-prijzen Chinese grens te geraken.

Bij de normale waarde werden aanpassingen verricht om rekening te houden met de verschillen in fysieke hoedanigheden (zie punt 22 hierna) en met de kosten voor krediet. Voor binnenlands vervoer en verladingskosten werd geen aanpassing verricht om de normale waarde van het niveau af-fabriek op FOB-niveau te brengen, omdat het om verwaarloosbare kosten ging.

- (22) De importeurs en gebruikers betoogden dat aanpassingen wegens fysische verschillen moesten worden verricht, om rekening te houden met kosten van kwaliteitscontroles die door de handelaren en eindgebruikers waren uitgevoerd, alsmede met kosten in verband met geweigerd materiaal dat niet overeenkomstig de steekproef was en dat door de Chinese producenten niet werd teruggenomen. De Commissie heeft voor de voorlopige vaststelling het bedrag van wegens fysische verschillen gevorderde aanpassing niet aanvaard, omdat bijna alle voorgelegde bewijsmateriaal niet met volledige zekerheid op de kosten voor de kwaliteitscontrole betrekking had of in het geheel geen bewijs werd voorgelgd.

De Commissie achtte het verzoek om aanpassing wegens fysische verschillen evenwel gegrond op grond van het iets beperktere gebruik van Chinese cumarine vergeleken met dat van Rhône-Poulenc SA en Rhône-Poulenc Inc. (zie overweging 12). Bij gebreke van enige andere redelijke grondslag is de betrokken aanpassing voor de voorlopige vaststelling gebaseerd op het verschil tussen de binnenlandse verkoopprijzen van Rhône-Poulenc SA in de Gemeenschap en de CIF-prijs bij invoer in de Gemeenschap, na inkling, uit China in 1988. Het jaar 1988 werd passend geacht, omdat op grond van het bewijsmateriaal dat de Commissie ter beschikking stond kon worden geconcludeerd, dat de Chinese exporteurs op dat moment nog niet begonnen waren met het prijsgedrag dat tot het

onderhavige onderzoek heeft geleid. Dit vond plaats in 1990, toen het marktaandeel van Chinese cumarine aanzienlijk steeg ten opzichte van de 21,3 % in 1988. De prijs bij invoer van Chinese cumarine daalde namelijk tussen 1988 en 1990 met 20 % en bleef tot 1992 vrijwel constant. Tussen 1990 en 1992 liet het Chinese marktaandeel elk jaar een duidelijke stijging zien. Het prijsverschil in 1988 was derhalve een redelijke maatstaf voor het verschil in marktwaarde tussen cumarine van Rhône-Poulenc SA, en Chinese cumarine. Daar door Rhône-Poulenc Inc. vervaardigde cumarine identiek is aan die van Rhône-Poulenc SA, geldt dit verschil in marktwaarde ook voor het Amerikaanse produkt. In dit verband zij evenwel opgemerkt dat algemeen wordt erkend dat de kwaliteit van Chinese cumarine in de laatste jaren aanzienlijk is verbeterd, maar omdat de kwaliteit nog steeds lager dan die van Rhône-Poulenc wordt geacht, werd desondanks een correctie aangebracht. De normale waarde is derhalve voor de voorlopige vaststelling naar beneden aangepast voor het bedrag dat met het bovengenoemde prijsverschil overeenkomt.

4. Dumpingmarge

- (23) De zoals hierboven beschreven vastgestelde normale waarde werd vergeleken met de prijzen bij uitvoer, per transactie, na alle correcties. Uit het voorlopige onderzoek van de feiten blijkt dat bij de invoer van cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China dumping heeft plaatsgevonden. Voor de Chinese exporteurs, alle te zamen genomen, is één enkele dumpingmarge vastgesteld, die hoger is dan 50 % van de CIF-prijs bij invoer in de Gemeenschap, niet ingeklaard.

E. SCHADE

1. Voorafgaande opmerkingen

- (24) Bij de vaststelling van de omvang van de invoer van cumarine uit China en dus ook van het verbruik in de Gemeenschap en de marktaandelen, betoogden enkele importeurs dat GN-code 2932 21 00 waaronder het onderzochte produkt valt, niet alleen cumarine omvat, maar tevens methylcumarine en ethylcumarine, die andere eigenschappen en scheikundige formules hebben dan cumarine en daarmee niet mogen worden verwisseld. Zij voerden daarom aan, dat de invoerstatistieken van Eurostat voor bovengenoemde post, die voor het onderzoekstijdvak 331 ton ingevoerde cumarine uit China naar de Gemeenschap vermelden, eveneens de invoer van methylcumarine en ethylcumarine zouden omvatten en derhalve de omvang van de invoer en het marktaandeel van cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China worden overschat. De door de medewerkende importeurs overgelegde facturen betreffen die invoer van 307 ton cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China in de Gemeenschap gedurende het onderzoekstijdvak. Dit cijfer bedraagt 92,7 % van de door Eurostat onder GN-code 2932 21 00 vermelde

invoer. Daar niet alle importeurs van cumarine medewerking hebben verleend, kan worden aangenomen dat de werkelijke invoer zeer dicht bij 331 ton ligt. De invoer van methylcumarine en ethylcumarine — zo er al sprake van invoer was, — moet gedurende het onderzoektijdvak dus marginaal zijn geweest. Voor de jaren 1992 en 1993 kan men tot een soortgelijke gevolgtrekking komen. Bij het begin van het onderzoektijdvak, d.w.z. in 1990, beliep de invoer van cumarine, vastgesteld aan de hand van gegevens van de medewerkende importeurs, 135 ton. Vergeleken met het Eurostat-cijfer van 199 ton over dit zelfde jaar is het onderscheid nog veel groter. Dit valt te verklaren doordat enkele niet-medewerkende importeurs in 1990 uitzonderlijk actief waren. Bij gebrek aan bewijsmateriaal aangaande de invoer van methylcumarine en ethylcumarine gedurende de onderzochte jaren, heeft de Commissie, bij de vaststelling van de ontwikkeling van de Chinese invoer, en dus het verbruik en het marktaandeel, ten behoeve van de voorlopige bepaling dan ook besloten de onder GN-code 2932 21 00 vermelde Eurostat-cijfers uitsluitend aan te merken als betrekking hebbende op cumarine. Deze keuze leidt tot een voorzichtiger schatting van het stijgingspercentage der betrokken indicatoren dan een uitsluitend op de facturen van de medewerkende importeurs berustende benadering.

- (25) Daar de bedrijfstak van de Gemeenschap uit één enkel bedrijf bestaat, worden in deze verordening ter bewaring van het vertrouwelijk karakter ervan absolute cijfers over de EG-bedrijfstak gegeven, noch andere cijfers waaruit vertrouwelijk cijfermateriaal kan worden afgeleid.

2. Zichtbaar verbruik op de markt van de Gemeenschap

- (26) Het zichtbare verbruik van cumarine in de Gemeenschap is gebaseerd op de binnenlandse verkopen van de bedrijfstak van de Gemeenschap waaraan de invoer onder aftrek van de wederuitvoer is toegevoegd. Op deze grondslag is het zichtbare verbruik van cumarine iets teruggefallen, met tussen 1990 en het onderzoektijdvak een daling van minder dan 10 %. Gedurende de onderzochte periode schommelde het zichtbare verbruik, met een duidelijke stijging van 1990 tot 1991 en een aanzienlijke terugval tussen 1991 en 1992. Tussen 1992 en het onderzoektijdvak valt een stijging waar te nemen.

3. Omvang en marktaandeel van de invoer van oorsprong uit de Volksrepubliek China

- (27) De invoer met dumping van oorsprong uit China is van 199 ton in 1990 gestaag geklommen tot 331

ton gedurende het onderzoektijdvak, d.w.z. een stijging van 66 % over deze periode.

- (28) Als gevolg van het inkrimpen van de Gemeenschapsmarkt in de onderzochte periode en wegens de terzelfdertijd gestaag toenemende omvang van de Chinese invoer, is het marktaandeel van Chinese cumarine nog opvallender gestegen dan de omvang van de invoer: het is namelijk doorlopend toegenomen en tussen 1990 en het onderzoektijdvak meer dan verdubbeld.

4. Prijs van het met dumping ingevoerde produkt

- (29) Aan de hand van de gegevens in het antwoord van Rhône-Poulenc op de vragenlijst en van die van de importeurs werd vastgesteld, dat de prijzen van cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China sedert 1990, d.w.z. vanaf de aanvang van het beschouwde tijdvak, steeds onder de prijzen van cumarine van de Gemeenschapsproducent hebben gelegen. Voor het onderzoektijdvak is de prijsonterschied berekend als het verschil tussen de verkoopprijzen van de uit China ingevoerde cumarine, per transactie, en de gewogen gemiddelde verkoopprijs van de Gemeenschapsproducent op hetzelfde handelsniveau, d.w.z. aan de gebruikers van cumarine. Dit verschil is in een percentage van de prijs van de Gemeenschapsproducent uitgedrukt en bedroeg voor het onderzoektijdvak 28,7 %.

5. Toestand van de bedrijfstak van de Gemeenschap

(a) Totale produktie

- (30) De produktie van cumarine door de Gemeenschapsproducent is tussen 1990 en het onderzoektijdvak met 56,3 % gedaald. Een eerste belangrijke daling vond plaats tussen 1990 en 1992, toen het produktiepeil meer dan gehalveerd werd. In 1993 is de produktie iets gestegen, maar tussen 1993 en het onderzoektijdvak werd een verdere daling van 10 % vastgesteld.

(b) Produktiecapaciteit en de benutting daarvan

- (31) De produktiecapaciteit werd gebaseerd op de hoogste maandproduktie van de laatste tien jaren, vermenigvuldigd met elf werkmaanden. Op deze grondslag is de produktiecapaciteit over het onderzochte tijdvak constant gebleven. De benutting van de produktiecapaciteit is tussen 1990 en het onderzoektijdvak evenwel met 56 % gedaald.

(c) Omvang van de verkopen

- (32) De verkopen van de EG-bedrijfstak op de markt van de Gemeenschap zijn tussen 1990 en het onderzoektijdvak meer dan gehalveerd.

(d) Werkgelegenheid

- (33) Het aantal werknemers bij de productie van cumarine is in de onderzochte periode, overeenkomstig de afnemende productieomvang, met meer dan 50 % gedaald.

(e) Voorraden

- (34) De voorraden zijn gedurende het onderzoektijdvak geslonken, zodat een relatief stabiele verhouding met het totaal verkochte volume gehandhaafd werd.

(f) Marktaandeel van de bedrijfstak van de Gemeenschap

- (35) Het marktaandeel van de bedrijfstak van de Gemeenschap is tussen 1990 en het onderzoektijdvak meer dan gehalveerd.

(g) Ontwikkeling van de netto verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap

- (36) De verkoopprijzen van de Gemeenschapsproducent op de Gemeenschapsmarkt gaven tussen 1990 en 1992 een lichte stijging van ongeveer 9 % te zien, daalden vervolgens geleidelijk, en vielen gedurende het onderzoektijdvak terug op het prijspeil van 1990.

(h) Winstgevendheid

- (37) De scherpe terugval in de productie van de Gemeenschapsproducent als gevolg van de teruggelopen verkopen in de Gemeenschap heeft op de winstgevendheid van de sector cumarine een ongunstige weerslag gehad. De Gemeenschapsproducent trachtte zijn prijzen op het peil van 1990 te handhaven hoewel zijn kosten per eenheid met ongeveer 20 % stegen, voornamelijk als gevolg van de lagere capaciteitsbenutting. Hoewel de sector cumarine tot 1991 nog winstgevend was, werden vanaf 1992 tot aan het onderzoektijdvak, waarin zij tussen 5 en 10 % van de omzet bereikten, in toenemende mate verliezen geboekt.

6. Gevolgtrekking inzake schade

- (38) De Gemeenschapsproducent heeft in een reeds krimpende markt zijn marktaandeel ingrijpend zien dalen. Hij heeft door een beperkte verlaging van zijn verkoopprijs tot een peil dat nog voldoende was om tenminste zijn bedrijfskosten te dekken, gepoogd aan deze situatie het hoofd te bieden. De sterke omzetsdaling was evenwel zeer nadelig voor de bezettingsgraad en veroorzaakte een

aanzienlijke toename van de kosten per eenheid productie. De Gemeenschapsproducent begon bijgevolg vanaf 1992 verlies te lijden.

Er wordt derhalve voorlopig geconcludeerd, dat de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijk schade heeft geleden in de zin van artikel 4, lid 1, van de basisverordening.

F. OORZAAK VAN DE SCHADE**1. Gevolgen van de invoer met dumping**

- (39) In de onderzochte periode is tussen de ontwikkeling van de binnenlandse verkopen van de Gemeenschapsproducent en die van de invoer van oorsprong uit China een duidelijk omgekeerd evenredige verhouding te zien. Terwijl de verkopen van de Gemeenschapsproducent op de communautaire markt met 58,5 % waren gedaald, is de Chinese invoer tussen 1990 en het onderzoektijdvak met 66 % toegenomen. Bovendien is de winstgevendheid van de productie van cumarine, die in 1990 voor de Gemeenschapsproducent nog tamelijk bevredigend was, geleidelijk verslechterd, totdat zij vanaf 1992 negatief is geworden. Deze negatieve financiële ontwikkeling viel samen met een beleid van prijsonderbieding dat de Chinese exporteurs in 1990 begonnen te hanteren en dat werd aangescherpt, elk jaar, tot aan het onderzoektijdvak toen de marge van onderbieding een niveau van 28,7 % had bereikt. In het bijzonder werd gedurende het onderzoektijdvak een zwaar verlies geboekt toen de invoer met dumping uit China in termen van omvang, marktaandeel en onderbieding zijn hoogste peil had bereikt. De Gemeenschapsproducent poogde zijn prijzen op peil te houden aangezien hij had te maken met stijgende kosten per eenheid als gevolg van strengere milieunormen waaraan hij zich had te houden, doch bovenal omdat de vaste kosten moesten worden verdeeld over een steeds geringer productievolume wegens de gevolgen van de invoer met dumping op de markt van de Gemeenschap.

Onder de druk van steeds goedkopere invoer, waarvan de omvang gestadig toenam en die gedurende het onderzoektijdvak gepaard bleek te gaan met aanzienlijke dumping, werd de rentabiliteitsdrempel voor de Gemeenschapsproducent overschreden in 1992 toen hij verliezen begon te maken, welke gedurende het onderzoektijdvak nog toenamen. De Commissie is derhalve van mening, dat er een duidelijk oorzakelijk verband bestaat tussen de schadelijke situatie voor de communautaire bedrijfstak en de invoer met dumping van oorsprong uit de Volksrepubliek China.

2. Andere factoren

- (40) De Commissie ging eveneens na, of de schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap door andere factoren dan invoer met dumping had kunnen zijn veroorzaakt. In het bijzonder werden de ontwikkeling in de communautaire consumptie, en de uitvoer naar derde landen alsmede de invloed van invoer uit andere derde landen dan de Volksrepubliek China onderzocht.
- (41) Zoals in overweging 26 is uiteengezet, heeft het verbruik in de Gemeenschap gedurende het onderzoektijdvak geschommeld, doch is dit voor de periode als geheel met minder dan 10 % gedaald. Tussen 1992 en het onderzoektijdvak evenwel, toen de productie van cumarine steeds verliesgevender bleek te zijn, heeft het communautair verbruik zich enigszins hersteld. De over het algemeen ongunstige ontwikkeling van de vraag heeft derhalve slechts zeer marginaal bijgedragen aan de schade voor de bedrijfstak van de Gemeenschap.
- (42) De uitvoer van de bedrijfstak van de Gemeenschap naar derde landen is tussen 1990 en 1992 met 40,1 % gedaald, d.w.z. veel minder dan de binnenlandse verkopen ervan in percentage en bovenal in absolute termen. De uitvoer is echter tussen 1993 en het onderzoektijdvak, d.w.z. gedurende de jaren waarin cumarine een steeds onrendabeler produkt bleek te zijn, met 6 % gestegen. Desalniettemin is de uitvoer over de gehele onderzochte periode, vergeleken met de terugval van meer dan 50 % in de binnenlandse verkopen (zie overweging 32) met 38,7 % gedaald. Derhalve heeft een verlaging van de uitvoer ook een negatieve weerslag op het productiepeil van de bedrijfstak van de Gemeenschap gehad en heeft daarom tot de negatieve financiële situatie ervan bijgedragen.
- (43) De Commissie heeft eveneens naar de ontwikkeling van de invoer van oorsprong uit andere derde landen dan de Volksrepubliek China gekeken. Hierbij werd vastgesteld, dat het marktaandeel van de invoer uit deze landen, te zamen genomen, tussen 1990 en het onderzoektijdvak met 160 % is gestegen. Bij het onderzoek naar de omvang van de invoer uit deze landen, afzonderlijk genomen, was het niet mogelijk een duidelijke tendens vast te stellen. Na China waren Rusland en Japan de voornaamste exporteurs, doch in veel minder belangrijke hoeveelheden dan dit land.

Hun uitvoer naar de Gemeenschap vertegenwoordigde minder dan 4 % van de markt. In dit verband is waargenomen dat zij gedurende het onderzoektijdvak cumarine uitvoerden tegen iets lagere prijzen dan de Volksrepubliek China. Doch zelfs indien deze twee landen hebben bijgedragen tot de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade, dan is hun bijdrage daaraan wegens de geringe omvang van hun uitvoer in vergelijking met die uit China slechts marginaal.

- (44) Enkele importeurs betoogden dat de eigen inefficiëntie van Rhône-Poulenc SA de oorzaak van de opgelopen schade was. In het bijzonder verwezen zij naar een voortdurende stijging in de produktiekosten per eenheid van Rhône-Poulencs cumarine gedurende het onderzoektijdvak, en meer nog naar de stijging van de overheadkosten per eenheid die tussen 1990 en het onderzoektijdvak meer dan verdubbeld waren. De Commissie heeft dit argument onderzocht en heeft vastgesteld dat de stijging in gemaakte overheadkosten per eenheid te wijten was aan het feit dat dit soort kosten, van nature vaste kosten, moest worden verdeeld over een steeds geringere productieomvang, die tussen 1990 en het onderzoektijdvak met 56,3 % was teruggevallen, voornamelijk als gevolg van de invoer met dumping uit China. Rhône-Poulenc SA heeft zich echter bijzonder ingespannen de produktiekosten per eenheid te beperken door de rechtstreeks hierbij betrokken werkgelegenheid via een afvloeiingsplan in te krimpen en door de opbrengst van de fabriek te verbeteren, wat tot lagere grondstofkosten heeft geleid. Het argument van inefficiëntie van de bedrijfstak van de Gemeenschap moet derhalve worden afgewezen.
- (45) De importeurs hebben voorts aangevoerd, dat Rhône-Poulenc SA zichzelf door haar prijsbeleid schade had toegebracht. Zij verwezen in het bijzonder naar de stijging van de verkoopprijzen met 9,3 % die Rhône-Poulenc SA tussen 1990 en 1992 heeft toegepast. De Commissie wijst er dienaangaande op, dat het een normaal zakelijk gedrag voor een onderneming is te trachten de produktiekosten door de verkoopprijs te dekken en dat dit het beleid van Rhône-Poulenc SA was voor de sector cumarine waarin de winstgevendheid sedert 1990 desondanks was verslechterd en in 1992 zelfs negatief was geworden. Rhône-Poulenc SA heeft dan in de volgende jaren de verkoopprijzen verlaagd met hetzelfde bedrag, onder druk van de invoer met dumping uit China, waarvan de prijzen tussen 1992 en het onderzoektijdvak met meer dan 10 % waren teruggevallen.
- (46) Ondanks het feit dat andere factoren de bedrijfstak van de Gemeenschap negatief kunnen hebben beïnvloed, was de Commissie van oordeel dat de invoer met dumping uit de Volksrepubliek China door voortdurende uitholling van het marktaandeel en het drukkende effect op de prijzen, afzonderlijk genomen, aanzienlijke schade aan de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft berokkend.

G. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

1. Algemene overwegingen

- (47) De bedoeling van anti-dumpingmaatregelen is, de handelsverstoringe gevolgen van schadelijke dumping op te heffen en effectieve mededinging op de markt van de Gemeenschap te herstellen,

hetgeen als zodanig in het belang van de Gemeenschap is. Tegen deze achtergrond heeft de Commissie de gevolgen van anti-dumpingmaatregelen op cumarine van oorsprong uit de Volksrepubliek China bezien in het licht van de bijzondere belangen van de bedrijfstak van de Gemeenschap en die van de gebruikers.

2. Belang van de bedrijfstak van de Gemeenschap

- (48) In verband met de voortdurende en toenemende financiële verliezen bij de produktie van cumarine voor de bedrijfstak van de Gemeenschap als gevolg van de invoer met dumping bestaat het grote gevaar dat bij achterwege blijven van maatregelen de fabriek voor de produktie van cumarine, die reeds op een zeer laag niveau draaide, definitief zal worden gesloten. In dit geval zou het verlies aan werkgelegenheid niet beperkt blijven tot de nog steeds rechtstreeks bij de produktie van cumarine betrokken personen, doch eveneens een groter aantal mensen betreffen, die bij de produktie van grondstoffen voor cumarine en bij andere daarmee verbonden produktieprocessen zijn betrokken. Dergelijke processen leveren het gevaar op, dat zij niet meer concurrerend zijn indien zij alle vaste kosten moeten dragen die voorheen met cumarine konden worden gedeeld.

3. Belang van de gebruikers

- (49) De Commissie heeft de mogelijke gevolgen van een prijsstijging van cumarine na de instelling van een anti-dumpingrecht op de prijs van geurmengsels overwogen. Cumarine is hierbij slechts één van de vele parfums waaruit een mengsel bestaat. Gedurende het onderzoek is gebleken dat voor de importeurs die zelf cumarine verwerken, het cumarinegehalte in een mengsel slechts tot enkele procenten beperkt blijft en slechts in zeldzame gevallen 10 % bereikt of overschrijdt. De kostenweerslag van cumarine met betrekking tot de produktiekosten van een geurverbinding belooft dus niet meer dan ten hoogste enkele procenten. Het gevolg van een prijsstijging van cumarine als gevolg van een anti-dumpingrecht zou derhalve voor de produktiekosten van de meeste geurverbindingen verwaarloosbaar zijn. Met meer reden zouden de gevolgen voor de prijs van het eindprodukt, zoals wasmiddelen, schoonheidsmiddelen en parfums waarin het geurmengsel is ingebracht, geheel verwaarloosbaar zijn.
- (50) De importeurs en de producenten van geurverbindingen voerden aan dat instelling van een anti-dumpingrecht op cumarine uit de Volksrepubliek China een concurrentievoordeel wat kosten betreft zou opleveren voor producenten buiten de Gemeenschap, voor wie de Chinese cumarine zonder dit recht verkrijgbaar zou zijn. De Commissie wijst er hieromtrent op, dat de huidige prijsvoordelen voor de gebruikers in de Gemeen-

schap voortvloeien uit de oneerlijke handelspraktijken die de bedrijfstak van de Gemeenschap schade berokkenen. De gebruiker van cumarine kan derhalve niet verlangen dat een dergelijke situatie wordt voortgezet. De Commissie is echter van mening dat het wegens de gevolgen van de geringe kosten van cumarine voor de verkoopprijs van de meeste geurverbindingen (zie overweging 49) zeer onwaarschijnlijk is, dat de produktie van bepaalde geurverbindingen enkel als gevolg van de instelling van anti-dumpingmaatregelen naar buiten de Gemeenschap gelegen bedrijven zou worden overgeheveld.

- (51) Importeurs en gebruikers van cumarine brachten naar voren, dat het recente marketingbeleid van Rhône-Poulenc SA een misbruik van machtspositie vormde door het opleggen van contracten voor vijf jaar aan bepaalde gebruikers waarin een minimumhoeveelheid, de prijs voor het eerste jaar en een mechanisme voor prijssherziening al tevoren zijn bepaald. Voorts werd gesteld, dat Rhône-Poulenc SA zonder deze aankoopverplichting niet in staat zou zijn de levering van de benodigde hoeveelheid te garanderen. De Commissie antwoordt hierop, dat Rhône-Poulenc SA een veel kleiner marktaandeel dan China heeft. Bovendien is er geen bewijsmateriaal voorgelegd waaruit zou blijken dat Rhône-Poulenc SA weigerde de verbruikende bedrijven cumarine te leveren of hiermee had bedreigd.

Zelfs wanneer Rhône-Poulenc SA niet op volle capaciteit draait, moeten grote produktiestijgingen tevoren worden gepland en is voor hun verwezenlijking een zekere tijd nodig. Daarom lijkt het beleid van Rhône-Poulenc SA om bij voorrang aan de afnemers te leveren met wie reeds een contractuele verplichting bestond, tot de normale handelspraktijken te behoren.

- (52) De Commissie is van oordeel, dat wanneer Rhône-Poulenc SA er niet in zou slagen de produktie van cumarine winstgevend te maken door tegen prijzen te verkopen die alleen maar de produktiekosten dekken, er een ernstig gevaar bestaat dat de cumarinefabriek zal worden gesloten. In dat geval zou de Gemeenschapsmarkt volledig afhankelijk worden van invoer waarvan meer dan 80 % uit één enkel land afkomstig is, en wel de Volksrepubliek China. Dit zou ertoe kunnen leiden dat de communautaire markt voor cumarine door de Volksrepubliek China wordt overheerst, hetgeen op zich een gevaar voor een eerlijke prijsconcurrentie zou opleveren.

4. Gevolgtrekking

- (53) Gelet op de verschillende argumenten van importeurs en gebruikers, besluit de Commissie dat het in het belang van de Gemeenschap is voorlopige anti-dumpingmaatregelen in te stellen op de invoer van cumarine van oorsprong uit China, teneinde te voorkomen dat gedurende de resterende tijd van het onderzoek nog verdere schade wordt toegebracht.

H. VOORLOPIG RECHT

- (54) In het licht van het voorgaande zouden maatregelen in de vorm van een voorlopig anti-dumpingrecht moeten worden genomen. Ter vaststelling van de hoogte van dit recht heeft de Commissie berekend welk recht noodzakelijk is om de schade op te heffen die door de invoer met dumping voor de bedrijfstak van de Gemeenschap was veroorzaakt, en of artikel 13, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2423/88 overeenkomstig een lager recht dan het op de dumpingmarge gebaseerde recht zou moeten worden ingesteld.
- (55) Aangezien de schade gewoonlijk voortvloeide uit de voortdurende verlaging van de Chinese uitvoerprijzen, die tot verliezen van marktaandeel en tot financiële verliezen voor de bedrijfstak van de Gemeenschap hebben geleid, is het voor de opheffing van deze schade noodzakelijk dat deze uitvoerprijzen zo hoog worden opgetrokken, dat de Gemeenschapsproducent zijn prijs kan vaststellen op een niveau dat overeenkomt met zijn produktiekosten, vermeerderd met een redelijke winstmarge. Een winstmarge van 5 % leek redelijk te zijn om een passende opbrengst over de investeringen mogelijk te maken.

Bij de analyse van de produktiekosten van de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft de Commissie vastgesteld dat de overheadkosten per eenheid bijzonder hoog waren, wegens de aanzienlijke daling van de produktie, die tot een bijzonder lage benutting van de produktiecapaciteit was teruggevallen. Bovendien heeft de Commissie vastgesteld, dat deze produktiedaling niet uitsluitend te wijten was aan invoer met dumping uit de Volksrepubliek China, doch tevens aan andere factoren en in het bijzonder aan de daling van de communautaire uitvoer naar derde landen. Wegens deze bijzondere omstandigheden werd het redelijk geacht, de overheadkosten per eenheid te verlagen in verband met de weerslag van de Chinese uitvoer op de omvang van Rhône-Poulenc SA's produktie-omvang. Hiertoe is een verhoudingsgetal, gebaseerd op de stijging van de omvang van de invoer uit China ten opzichte van de daling van de produktie van Rhône-Poulenc SA, toegepast op de stijging van de overheadkosten van Rhône-Poulenc SA gedurende het onderzoektijdvak.

De aldus berekende produktiekosten, verhoogd met een winstmarge van 5 % over de omzet, is aangepast om rekening te houden met het verschil in fysieke kenmerken, vastgesteld in overweging 22, teneinde het prijspeil vast te stellen waarbij de schade wordt opgeheven.

De Commissie heeft dit prijsniveau vergeleken met de prijs bij invoer grens Gemeenschap, aangepast naar het handelsniveau van de gebruikers en heeft het verschil uitgedrukt als een percentage van de prijs bij invoer, niet-ingeklaard. Op deze grondslag

zou de gemiddelde prijs van de Chinese uitvoer franco grens Gemeenschap met 42,9 % moeten worden opgetrokken om de schade als gevolg van de invoer met dumping van oorsprong uit de Volksrepubliek China op te heffen.

- (56) Overeenkomstig artikel 13, lid 3, van de basisverordening dient het anti-dumpingrecht op dit niveau te worden vastgesteld, aangezien het lager is dan de voorlopig vastgestelde dumpingmarge.
- (57) Om het gevaar zo klein mogelijk te maken dat de rechten door prijsmanipulatie worden ontdoken, wordt het passend geacht het recht in de vorm van een specifiek bedrag in ecu/ton in te stellen. De hoogte van het op deze grondslag uitgedrukte recht is gelijk aan 3 479 ecu per ton.

I. SLOTBEPALING

- (58) In het belang van een deugdelijke administratie dient een termijn te worden vastgesteld waarbinnen de betrokken partijen hun standpunt schriftelijk kenbaar kunnen maken en kunnen verzoeken te worden gehoord. Voorts moet worden verklaard dat alle vaststellingen met het oog op deze verordening voorlopig zijn en met het oog op een door de Commissie eventueel in te stellen definitief recht kunnen worden heroverwogen.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Een voorlopig anti-dumpingrecht van 3 479 ecu per ton wordt hierbij ingesteld op de invoer van cumarine, vallende onder GN-code 2932 21 00 (Taric code 2932 21 00*10), van oorsprong uit de Volksrepubliek China.
2. Tenzij anders bepaald zijn de geldende bepalingen ter zake van de douanerechten van toepassing.
3. Het in het vrij verkeer brengen in de Gemeenschap van het in lid 1 genoemde produkt is afhankelijk van het stellen van een zekerheid gelijk aan het bedrag van het voorlopige recht.

Artikel 2

Onverminderd het bepaalde in artikel 7, lid 4, onder b) en c), van Verordening (EEG) nr. 2423/88 kunnen de betrokken partijen binnen één maand na de inwerkingtreding van deze verordening hun standpunt schriftelijk kenbaar maken en verzoeken door de Commissie te worden gehoord.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 oktober 1995.

Voor de Commissie

Leon BRITTAN

Vice-Voorzitter

VERORDENING (EG) Nr. 2353/95 VAN DE COMMISSIE**van 6 oktober 1995****betreffende de afgifte van uitvoercertificaten voor groenten en fruit waarvoor de restitutie vooraf wordt vastgesteld**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1488/95 van de Commissie van 28 juni 1995 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de toekenning van uitvoerrestituties in de sector groenten en fruit⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 1489/95 van de Commissie⁽²⁾ is bepaald voor welke hoeveelheden, buiten die waarvoor dat in het kader van voedselhulp mogelijk is, uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie kunnen worden aangevraagd;

Overwegende dat in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1488/95 is bepaald onder welke voorwaarden de Commissie bijzondere maatregelen kan nemen om te voorkomen dat de hoeveelheden waarvoor uitvoercertificaten kunnen worden aangevraagd, worden overschreden;

Overwegende dat volgens de informatie waarover de Commissie op dit ogenblik beschikt de in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1489/95 vastgestelde hoeveelheid van 304 ton voor amandelen zonder dop verminderd en vermeerderd met de in artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1488/95 bedoelde hoeveelheid, zou worden over-

schreden als voor alle sinds 3 oktober 1995 ingediende aanvragen een certificaat zou worden afgegeven; dat bijgevolg een verminderingcoëfficiënt moet worden toegepast op de op 3 oktober 1995 aangevraagde hoeveelheden en de aanvragen om uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie die na die datum zijn ingediend met het oog op afgifte in de lopende periode, moeten worden afgewezen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De op 3 oktober 1995 uit hoofde van artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1489/95 voor amandelen zonder dop aangevraagde uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie worden ingewilligd voor 81,09 % van de aangevraagde hoeveelheden.

Voor het bovengenoemde produkt worden de na 3 en vóór 25 oktober 1995 ingediende aanvragen om certificaten met vaststelling vooraf van de restitutie afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 oktober 1995.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 oktober 1995.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 29. 6. 1995, blz. 68.

⁽²⁾ PB nr. L 145 van 29. 6. 1995, blz. 75.

VERORDENING (EG) Nr. 2354/95 VAN DE COMMISSIE**van 6 oktober 1995****tot wijziging van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor bepaalde produkten uit de sector suiker**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van
30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 1101/95 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1423/95 van de
Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling van de
uitvoeringsbepalingen voor de invoer van produkten uit
de sector suiker, andere dan melasse ⁽³⁾, en met name op
artikel 1, lid 2, tweede alinea, en artikel 3, lid 1,

Overwegende dat de representatieve prijzen en de aanvul-
lende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en
bepaalde stropen zijn vastgesteld bij Verordening (EG)
nr. 1568/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 2323/95 ⁽⁵⁾;

Overwegende dat toepassing van de in Verordening (EG)
nr. 1423/95 bedoelde voorschriften en bepalingen op de
gegevens waarover de Commissie thans beschikt, ertoe
leidt de momenteel geldende bedragen te wijzigen en vast
te stellen zoals vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoer-
rechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG)
nr. 1423/95 bedoelde produkten worden vastgesteld zoals
aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 oktober 1995.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 oktober 1995.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 110 van 17. 5. 1995, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 141 van 24. 6. 1995, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB nr. L 150 van 1. 7. 1995, blz. 36.

⁽⁵⁾ PB nr. L 234 van 7. 10. 1995, blz. 25.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 6 oktober 1995 tot wijziging van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en produkten van GN-code 1702 90 99

(in ecu)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken produkt	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	22,49	5,06
1701 11 90 ⁽¹⁾	22,49	10,29
1701 12 10 ⁽¹⁾	22,49	4,87
1701 12 90 ⁽¹⁾	22,49	9,86
1701 91 00 ⁽²⁾	28,85	10,81
1701 99 10 ⁽²⁾	28,85	6,29
1701 99 90 ⁽²⁾	28,85	6,29
1702 90 99 ⁽³⁾	0,29	0,36

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 431/68 van de Raad (PB nr. L 89 van 10. 4. 1968, blz. 3).

⁽²⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 793/72 van de Raad (PB nr. L 94 van 21. 4. 1972, blz. 1).

⁽³⁾ Vaststelling per procent sacharose.

VERORDENING (EG) Nr. 2355/95 VAN DE COMMISSIE
van 6 oktober 1995
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de
invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de
Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoerings-
bepalingen van de invoerregeling voor groenten en
fruit⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 1740/95⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van
28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de
omrekeningskoersen die in het kader van het gemeen-
schappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽³⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95⁽⁴⁾,
en met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op
grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het
kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld
aan de hand waarvan de Commissie voor de produkten en

de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn
vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen
vaststelt ;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria
de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld
op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94
bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 oktober 1995.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 6 oktober 1995.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB nr. L 167 van 18. 7. 1995, blz. 10.

⁽³⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 6 oktober 1995 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

<i>(in ecu/100 kg)</i>			<i>(in ecu/100 kg)</i>		
GN-code	Code derde landen (!)	Forfaitaire invoerwaarde	GN-code	Code derde landen (!)	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 40	052	54,3	0806 10 40	052	107,0
	060	80,2		064	56,6
	064	59,6		066	49,4
	066	41,7		220	110,8
	068	62,3		400	135,7
	204	50,9		412	132,4
	212	117,9		512	186,0
	624	75,0		600	64,5
	999	67,7		624	123,2
ex 0707 00 30	052	70,1	999	107,3	
	053	166,9	0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	039	79,3
	060	61,0		064	77,0
	066	53,8		388	50,3
	068	60,4		400	54,7
	204	49,1		404	61,5
	624	207,3		508	68,4
	999	95,5		512	50,7
	0709 90 79	052		55,6	524
204		77,5		528	48,0
624		196,3	800	62,5	
999		109,8	804	38,1	
0805 30 30	052	66,3	0808 20 57	999	58,9
	388	66,7		052	86,2
	400	151,4		064	80,8
	512	61,7		388	79,6
	520	66,5		512	89,7
	524	62,8		528	84,1
	528	63,8		800	55,8
	600	54,7		804	112,9
	624	78,0		999	84,2
	999	74,7			

(!) Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 3079/94 van de Commissie (PB nr. L 325 van 17. 12. 1994, blz. 17). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 19 juli 1995

inzake een procedure op grond van Verordening (EEG) nr. 2407/92 van de Raad
(Swissair/Sabena)

(Slechts de tekst in de Nederlandse en in de Franse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(95/404/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2407/92 van de Raad van
23 juli 1992 betreffende de verlening van exploitatiever-
gunningen aan luchtvaartmaatschappijen ⁽¹⁾, inzonderheid
op artikel 4, lid 5,

Gezien het verzoek van de Belgische Regering,

Overwegende hetgeen volgt :

DE FEITEN

I

Op 4 mei 1995 hebben de Belgische Staat en Swissair
Société anonyme Suisse pour la navigation aérienne,
hierna „Swissair” genoemd, een overeenkomst gesloten
krachtens welke Swissair 49,5 % van het aandelenkapitaal
van de Belgische luchtvaartmaatschappij Sabena naamloze
vennootschap, hierna „Sabena” genoemd, zal verwerven.
In de overeenkomst zijn nauwgezet de voorwaarden voor
die verwerving alsmede de rechten en verplichtingen van
de partijen bij het bestuur van Sabena opgenomen.

Bij brief van 12 mei 1995, ingeschreven bij de Commissie
op 18 mei, verzocht de Belgische Regering uit hoofde van
artikel 4, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 2407/92 aan de

Commissie, te onderzoeken of voornoemde overeenkomst
Sabena aan de voorwaarden van dat artikel, inzonderheid
met betrekking tot de eigendom van en de zeggenschap
over de luchtvaartmaatschappij, doet beantwoorden en om
dienaangaande een besluit te nemen. Bij de brief was een
technische nota gevoegd alsook kopieën en bijlagen („ex-
hibits”) van de overeenkomst met Swissair, waaronder
ontwerpen voor nieuwe statuten van Sabena en voor een
tussen de twee luchtvaartmaatschappijen te sluiten
samenwerkingsovereenkomst.

In een aanvullende brief van 15 juni 1995, ingeschreven
bij de Commissie op 16 juni, heeft de Belgische Regering
de Commissie ervan in kennis gesteld dat de partijen een
op 12 juni 1995 gedateerde avenant bij de overeenkomst
hadden gesloten, waarbij de overeenkomst van 4 mei en
het ontwerp van samenwerkingsovereenkomst op een
aantal punten worden gewijzigd.

Hierna volgt een overzicht van de volledige transactie
tussen de Belgische Staat, Swissair en Sabena, dat op de in
de twee brieven van 12 mei, respectievelijk 15 juni, 1995
alsmede in de bijlagen daarbij vervatte gegevens is geba-
seerd.

II

Sabena is een naamloze vennootschap naar Belgisch recht
met statutaire zetel te Brussel. Zij is volledig onderworpen
aan het in België geldende vennootschapsrecht. In haar
nieuwe statuten wordt het doel van de onderneming
omschreven als het verrichten van binnenlandse en inter-
nationale luchtvaartdiensten en van alle overige, met het
luchtvervoer samenhangende activiteiten.

⁽¹⁾ PB nr. L 240 van 24. 8. 1992, blz. 1.

De aandelen van Sabena zijn thans als volgt verdeeld : 61,6 % is eigendom van de Belgische Staat, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks via de publiekrechtelijke holding, de Federale Investeringsmaatschappij, hierna „de FIM” genoemd. Air France heeft, via haar dochteronderneming Finacta, 37,49 % van de aandelen in handen. De overblijvende 0,9 % is in handen van Belgische institutionele beleggers en, in marginale omvang, in die van voorafmalige en huidige Sabena-werknemers.

De overeenkomst van 4 mei 1995 tussen Swissair en de Belgische Staat voorziet in drie belangrijke kapitaaltransacties.

In de eerste plaats koopt de FIM alle Sabena-aandelen waarover Finacta thans beschikt. Deze aankoop wordt gefinancierd door een lening van 4 miljard Bfr. die Swissair aan de FIM verstrekt. Aan die lening zijn 691 666 127 aankoopopties of „warrants” verbonden die in bepaalde omstandigheden Swissair de mogelijkheid zullen bieden om bijkomende aandelen van Sabena te kopen.

In de tweede plaats wordt het kapitaal van Sabena verhoogd met in totaal 9,5 miljard Bfr., waarvan op initiatief van de Belgische Staat op twee miljard zal worden ingetekend door Belgische institutionele beleggers (hetgeen 895 323 084 aandelen vertegenwoordigt), op 1,5 miljard door de FIM (hetgeen 671 492 313 aandelen vertegenwoordigt) en op de overblijvende zes miljard door Swissair (hetgeen op 2 685 969 251 aandelen neerkomt). Als gevolg van de kapitaalverhoging zal 49,5 % van de stemgerechtigde aandelen van Sabena eigendom van Swissair zijn, terwijl de overblijvende 50,5 % eigendom van alle overige partijen is (hetgeen overeenkomt met 2 740 283 257 aandelen, waarvan ten minste 1 834 459 013 eigendom van de Belgische Staat en van de FIM). Voorts wordt in de overeenkomst bepaald dat de institutionele beleggers zullen optreden via een speciaal daartoe opgericht, in België gevestigd lichaam met een meerderheidsdeelneming van Belgische onderdanen en een bij dezen berustende daadwerkelijke zeggenschap. De Belgische Staat en de FIM zullen met die speciale deelneming een aandeelhoudersovereenkomst sluiten waarin met betrekking tot de aandelen van Sabena de wijze van stemmen wordt geregeld en wederzijdse voorkeurrechten worden voorzien. Door deze regelingen wordt onder meer gewaarborgd dat de gezamenlijke standpunten van de Belgische Staat en de FIM altijd de overhand zullen hebben boven die van de institutionele beleggers.

In de derde plaats brengt Swissair een bijkomende 0,5 miljard Bfr. in, waartegenover Swissair 223 830 770 bijzondere, door Sabena uitgegeven participatiebewijzen ontvangt. Die participatiebewijzen hebben de volgende kenmerken :

— zij vormen geen deel van het maatschappelijk kapitaal van Sabena ;

- zij luiden op naam ;
- daaraan is geen stemrecht verbonden ;
- zij geven de houder ervan recht op hetzelfde dividend als gewone aandelen doch met een minimum van 5 % van de uitgifteprijs ervan ;
- bij liquidatie geven zij de houder ervan recht op terugbetaling van de oorspronkelijke uitgifteprijs, vóór enigerlei terugbetaling van aandelenkapitaal, doch zonder in aanmerking te komen voor eventuele liquidatie-uitkeringen.

Beide partijen bij de overeenkomst hebben het recht om, onder bepaalde voorwaarden en onverminderd de mogelijkheid van de uitoefening van het voorkeursrecht door de andere partij, hun aandelen in Sabena geheel of ten dele, al dan niet op de beurs, te verkopen. Een dergelijke verkoop zal echter steeds op een zodanige wijze dienen te worden uitgevoerd dat wordt gewaarborgd dat Sabena aan de vereisten van Verordening (EEG) nr. 2407/92 voldoet. Bovendien moet luidens de statuten van Sabena iedere overdracht van aandelen worden aangemeld bij de raad van bestuur van de luchtvaartmaatschappij, die op zijn beurt zich tegen die overdracht zal verzetten indien daarmee op die vereisten inbreuk wordt gemaakt.

III

Parallel met de uitvoering van de in hoofdstuk II van de onderhavige beschikking beschreven transacties zal Sabena een eind maken aan haar structurele banden met Air France die uit het protocol van overeenkomst („protocol d'accord”) van 10 april 1992 voortvloeien en zij zal voortaan worden bestuurd en beheerd door de partijen bij de overeenkomst van 4 mei 1995, overeenkomstig de hierna beschreven regels.

In de aandeelhoudersvergadering van Sabena komen de stemrechten overeen met het zich in handen van elke afzonderlijke partij bevindende percentage van het kapitaal. Met een meerderheid van 75 % van de uitgebrachte stemmen besluit de aandeelhoudersvergadering over wijzigingen van de statuten van de onderneming (met inbegrip van wijzigingen van de rechtsvorm en van het ondernemingsdoel), over verhoging of verlaging van het maatschappelijk kapitaal alsmede over liquidatie, fusie of opsplitsing van de onderneming. Daarnaast kan de aandeelhoudersvergadering met gewone meerderheid van stemmen over de volgende punten besluiten :

- de toekenning van dividenden ;
- de goedkeuring van de jaarrekeningen van de onderneming ;
- benoeming en ontslag van de leden van de raad van bestuur en van de „commissarissen-revisoren” ;
- verlening van décharge aan de leden van de raad van bestuur en aan de „commissarissen-revisoren” ;
- alle andere aangelegenheden die door de raad van bestuur aan de vergadering worden voorgelegd wegens tegenstrijdige belangen van drie of meer leden van de raad van bestuur.

Zowel in de overeenkomst van 4 mei 1995 als in de nieuwe statuten van Sabena wordt bepaald dat op alle aandeelhoudersvergaderingen het totale aantal stemmen van aandeelhouders die ofwel geen onderdaan zijn van een Lid-Staat van de Gemeenschap (of geen daarmee gelijkgestelde nationaliteit bezitten) ofwel onder controle staan van die categorie personen, steeds voor minder dan 50 % van het aantal uitgebrachte stemmen in aanmerking zullen worden genomen.

Onverminderd de bevoegdheden die tot de aandeelhoudersvergadering behoren, heeft de raad van bestuur tot taak het algemeen beleid van de onderneming vast te stellen en te beslissen over alle strategische punten zoals, bij voorbeeld, de goedkeuring van het bedrijfsplan en de jaarlijkse begroting, belangrijke vlootinvesteringen en belangrijke wijzigingen in de netwerkconfiguratie. Het dagelijks beheer wordt door de raad gedelegeerd aan een „chief executive officer”, hierna „CEO” genoemd, zonder dat die delegatie afbreuk doet aan de volheid van bestuurlijke bevoegdheden van de raad van bestuur, die derhalve steeds de eindverantwoordelijkheid voor de beslissingen draagt. Daarmee houden de partijen zich aan de algemene regels van het Belgische vennootschapsrecht.

De raad van bestuur bestaat uit twaalf leden, de voorzitter inbegrepen, die bij gewone meerderheid van stemmen besluiten (op voorwaarde dat ten minste zes leden aanwezig of vertegenwoordigd zijn). Geen enkel lid heeft een beslissende stem. Voor hun benoeming en ontslag door de aandeelhoudersvergadering gelden de volgende regels van de overeenkomst van 4 mei 1995:

- vijf leden worden benoemd op voorstel van Swissair;
- zes leden worden benoemd op voorstel van de Belgische aandeelhouders;
- de voorzitter wordt benoemd op gezamenlijk voorstel van beide groepen aandeelhouders. Indien beide partijen niet binnen een bepaalde tijd overeenstemming over een gezamenlijk voorstel kunnen bereiken, geeft het voorstel van Swissair de doorslag. Anders dan voor de twee voornoemde groepen van leden van de raad van bestuur, staat het de aandeelhoudersvergadering vrij om dit laatste voorstel al dan niet te aanvaarden;
- uitgezonderd de voorzitter, worden leden van de raad van bestuur ontslagen op verzoek van de aandeelhouders die het voorstel tot benoeming van het betrokken lid hadden gedaan, tenzij een meerderheid van 75 % van de in de aandeelhoudersvergadering uitgebrachte stemmen zich tegen ontslag verzet;
- de voorzitter kan steeds door de aandeelhoudersvergadering die met meerderheid van stemmen besluit, worden ontslagen.

In de overeenkomst wordt voorts bepaald dat ten minste de voorzitter en de zes op voorstel van de Belgische

aandeelhouders aangestelde leden van de raad van bestuur de nationaliteit van een Lid-Staat van de Gemeenschap of een daarmee gelijkgestelde nationaliteit moeten hebben, teneinde Sabena in staat te stellen haar status van Belgische luchtvaartmaatschappij te vrijwaren overeenkomstig de toepasselijke communautaire wetgeving en de bilaterale luchtdienstovereenkomsten van België.

Indien een van de leden van de raad van bestuur wordt ontslagen of om een andere reden ophoudt zijn functie uit te oefenen, zal deze tijdelijk worden vervangen door coöptatie in die raad, op voorstel van de desbetreffende groep van aandeelhouders, tot de definitieve verkiezing door de aandeelhoudersvergadering. Voor de coöptatie van een nieuwe voorzitter is echter een gezamenlijk voorstel door de twee groepen aandeelhouders vereist. In haar brief van 12 mei 1995 wijst de Belgische Regering erop dat, indien over dit gezamenlijk voorstel geen overeenstemming kan worden bereikt, de plaats van voorzitter niet langs de weg van coöptatie kan worden ingenomen en dus voorlopig vacant zal blijven.

Zoals hierboven reeds is uiteengezet, wordt het dagelijks bestuur van de onderneming aan een CEO toevertrouwd die, voor de looptijd van de avenant van 12 juni 1995, wordt benoemd en ontslagen door de raad van bestuur, die dit besluit bij gewone meerderheid neemt, op gezamenlijk voorstel van, enerzijds, de meerderheid van de voorzitter en de zes leden van de raad van bestuur die op voorstel van de Belgische aandeelhouders en, anderzijds, de meerderheid van de vijf leden van de raad van bestuur die op voorstel van Swissair werden benoemd. Volgens de overeenkomst van 4 mei 1995 kan de functie van CEO met die van voorzitter van de raad van bestuur worden gecombineerd indien partijen daarmee instemmen. In haar brief van 12 mei 1995 stelt de Belgische Regering dat het niet haar bedoeling is om een dergelijke combinatie toe te staan in omstandigheden waarin dit bestuursinvloed in handen van een door Swissair aangewezen persoon zou concentreren.

De raad van bestuur zal ook verantwoordelijk zijn voor benoeming en ontslag van de financieel directeur en van de overige leden van het directiecomité. Die benoemingen geschieden op voorstel van de CEO of, in het geval van de financieel directeur, op dat van Swissair.

IV

In de overeenkomst van 4 mei 1995 worden ook enkele grondbeginselen voor het bestuur van Sabena vastgesteld. Zo zal de onderneming worden geëxploiteerd als een op winst gerichte, concurrerende luchtvaartmaatschappij, die het beeld van een vervoeronderneming van hoge kwaliteit moet bieden, en zij zal nauw met Swissair samenwerken. Met het oog op dit laatste zullen de beide luchtvaartmaatschappijen een reeds overeengekomen ontwerp van samenwerkingsovereenkomst sluiten, waarin in hoofdzaak het volgende is bepaald:

- de invoering van gemeenschappelijke procedures voor planning en controle, op basis van door Swissair opgestelde modellen, en van gemeenschappelijke eenheden voor planning op het gebied van onder meer vlootinvesteringen en netwerkontwikkeling;
- de invoering van gemeenschappelijke eenheden voor systeembeheer, belast met het ontwerpen, selecteren en verkopen van de produkten van beide luchtvaartmaatschappijen en de algemene rendabiliteit van het netwerk;
- de toewijzing, binnen dat kader, van de verantwoordelijkheid voor planning en operationeel beheer („line management”) van twee verkeersgebieden (Afrika en Europa, vanuit en naar België) aan Sabena en van de overige verkeersgebieden aan Swissair, met dien verstande dat die verantwoordelijkheden overeenkomstig de door Swissair vastgestelde normen en procedures zullen worden uitgeoefend;
- de samenvoeging van gedeelten van de activiteiten van beide partijen op het gebied van marketing-programma's, boekingsystemen en verkooporganisaties.

Terzelfder tijd houden de pertinente bepalingen van het ontwerp van samenwerkingsovereenkomst evenwel in dat elke luchtvaartmaatschappij binnen alle gemeenschappelijke procedures voor planning en controle haar eigen functionele verantwoordelijkheden zal behouden en dat de gemeenschappelijke eenheden de resultaten van hun werkzaamheden vooraf aan de raad van bestuur van de betrokken luchtvaartmaatschappij ter goedkeuring zullen voorleggen. Met name is bepaald dat de gemeenschappelijke eenheden voor systeembeheer niet inhouden dat de verantwoordelijkheid van de luchtvaartmaatschappijen inzake de eigen financiële resultaten wordt beperkt, noch dat er sprake is van delegatie van beslissingsbevoegdheid of van onderlinge verdeling van routes tussen de luchtvaartmaatschappijen. In haar brief van 12 mei 1995 voert de Belgische Regering aan dat de ontwerp-overeenkomst hoofdzakelijk betrekking heeft op samenwerkingsprocedures op het gebied van planning en beheer en dat voor de essentiële punten de eindbeslissing aan de raad van bestuur van elke luchtvaartmaatschappij wordt overgelaten.

De samenwerkingsovereenkomst wordt geacht voor een aanvankelijke termijn van tien jaar te zijn gesloten en, behoudens opzegging door een van beide partijen, automatisch voor tijdvakken van vijf jaar te worden verlengd. De bepalingen van de overeenkomst met betrekking tot de toepassing van gemeenschappelijke procedures inzake planning en controle en de normen en procedures die bij de planning en het operationeel beheer van verkeersgebieden zullen worden gebruikt, zullen door partijen ten minste om de drie jaar worden herzien om efficiëntie en

concurrentievermogen van de twee luchtvaartmaatschappijen zoveel mogelijk op te voeren.

V

De overeenkomst van 4 mei 1995 voorziet daarnaast in twee verschillende scenario's voor toekomstige wijzigingen van de aandelenstructuur van Sabena, die verder gaan dan de in hoofdstuk II genoemde rechten van verkoop.

In de eerste plaats heeft de Belgische Staat de optie om alle aandelen te verwerven die in handen zijn van Swissair ingeval zijn algemene belangen aanzienlijk dreigen te worden geschaad en daarvoor binnen een periode van zes maanden geen oplossing kan worden gevonden. Vóór eind 1998 zal de voor de aandelen te betalen prijs gelijk zijn aan die welke door Swissair aanvankelijk was betaald, vermeerderd met rente tegen een bepaald percentage. Na die datum zal de prijs worden vastgesteld door een in onderlinge overeenstemming door partijen aangewezen internationale zakenbank.

In de tweede plaats bezit Swissair de optie om een meerderheid van de stemrechten van Sabena te verwerven door gebruikmaking van alle warrants die aan de aan de FIM toegekende lening verbonden zijn en, indien nodig, door van de Belgische Staat en de FIM te eisen dat zij een gedeelte van hun aandelen verkopen en/of van deelneming in elke verdere kapitaalverhoging van Sabena afzien. De uitoefening van deze optie is echter afhankelijk van de inwerkingtreding van een overeenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland of van een eenzijdige wijziging van de toepasselijke communautaire verordeningen waardoor een dergelijke transactie mogelijk wordt zonder dat Sabena haar status van communautaire luchtvaartmaatschappij krachtens Verordening (EEG) nr. 2407/92 zou verliezen. Bovendien kan de optie niet vóór het jaar 2000 worden uitgeoefend en kan zij, op verzoek van de Belgische Staat, tot een zodanige opsplitsing van Sabena leiden als nodig is om veilig te stellen dat de luchtvaartmaatschappij haar aanwijzing krachtens de geldende luchtdienstovereenkomsten met derde landen blijft behouden. Gelet op die voorwaarden en de daaruit voortvloeiende onzekerheid, is de Belgische Regering van mening dat de meerderheids optie van Swissair momenteel geen invloed zal hebben op het ondernemingsbestuur van Sabena en bijgevolg geen voorwerp van het onderhavige, van haar komende verzoek vormt.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat de avenant van 12 juni 1995 bij de overeenkomst van 4 mei automatisch een einde zal nemen indien, als gevolg van een wijziging van het wettelijk kader, de bepalingen ervan niet langer nodig zijn om Sabena's status als een communautaire luchtvaartmaatschappij overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2407/92 te waarborgen.

JURIDISCHE BEOORDELING

VI

Verordening (EEG) nr. 2407/92 vormt een integrerend bestanddeel van het derde luchtvaartpakket van 23 juli 1992 dat voorts de Verordeningen (EEG) nr. 2408/92⁽¹⁾ en (EEG) nr. 2409/92⁽²⁾ van de Raad omvat en waarbij de interne markt voor luchtvervoer tot stand wordt gebracht. In artikel 3, lid 3, van die verordening wordt bepaald dat een in de Gemeenschap gevestigde onderneming binnen het grondgebied van de Gemeenschap geen luchtvervoerdiensten mag leveren, tenzij haar de desbetreffende exploitatievergunning is verleend. Om die vergunning te verkrijgen en te behouden moet de onderneming voldoen aan de bij de verordening gestelde regels. Een luchtvaartmaatschappij die overeenkomstig die regels een vergunning heeft verkregen, geniet overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2408/92 vrije toegang tot alle intracommunautaire routes. Zie Beschikking 93/347/EEG van de Commissie (Viva Air)⁽³⁾.

Ook dient te worden opgemerkt dat Verordening (EEG) nr. 2407/92 krachtens Besluit van het Gemengd Comité van de EER nr. 7/94⁽⁴⁾ met ingang van 1 juli 1994 binnen de werkingssfeer van de EER-Overeenkomst is gebracht. Met het oog op de toepassing van die verordening moeten de EVA-lid-staten die deelnemen aan de EER-Overeenkomst (en hun onderdanen) derhalve met de Lid-Staten van de Gemeenschap (en hun onderdanen) worden gelijkgesteld.

Het is tegen die achtergrond dat de onderhavige zaak moet worden beoordeeld.

VII

Artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2407/92 behelst vier essentiële vereisten waaraan de onderneming die houdster van een exploitatievergunning is, moet voldoen:

- haar hoofdvestiging en, in voorkomend geval, haar statutaire zetel moeten zich bevinden in de Lid-Staat die de vergunning verleent;
- haar hoofdbedrijf moet worden gevormd door luchtvervoer, dat alleen wordt uitgeoefend of in combinatie met enige andere commerciële exploitatie van luchtvaartuigen of met herstelling en onderhoud van luchtvaartuigen;
- de onderneming moet rechtstreeks of door een meerderheidsdeelneming eigendom van Lid-Staten en/of van onderdanen van Lid-Staten zijn en blijven;
- die Lid-Staten of onderdanen moeten te allen tijde daadwerkelijk zeggenschap over de onderneming uitoefenen.

Het is in eerste aanleg de taak van de nationale vergunningverlenende instanties om na te gaan of een indivi-

duële onderneming aan de voornoemde vereisten van artikel 4 voldoet. In lid 5 van dit artikel is evenwel bepaald dat de Commissie op verzoek van een Lid-Staat onderzoekt of aan de voorwaarden van dat artikel is voldaan en indien nodig een besluit neemt.

Volgens de Commissie kan elke Lid-Staat, met inbegrip van die welke voor verlening van een vergunning aan de betrokken onderneming verantwoordelijk is op grond van artikel 4, lid 5, een verzoek indienen. Krachtens die bepaling moet de brief van de Belgische Regering van 12 mei 1995 worden beschouwd als een verzoek van een Lid-Staat welke de Commissie ertoe verplicht te onderzoeken of krachtens de overeenkomst tussen de Belgische Staat en Swissair van 4 mei 1995 Sabena aan de vereisten van artikel 4 voldoet. Dit onderzoek kan geen analyse van de meerderheids optie van Swissair omvatten aangezien de uitoefening van die optie uitdrukkelijk afhankelijk is gemaakt van een wijziging in het wettelijk kader waardoor Swissair in staat zou worden gesteld om een meerderheidsdeelneming in en daadwerkelijke zeggenschap over Sabena te verwerven. Om diezelfde redenen zal het onderzoek op de overeenkomst van 4 mei 1995, zoals gewijzigd bij de avenant van 12 juni 1995, zijn gericht en geen rekening houden met de mogelijke beëindiging van die avenant.

Voorts zij erop gewezen dat de in de overeenkomst van 4 mei 1995 voorziene transactie een aanzienlijke omvang heeft en dus op de markt voor luchtvervoer een merkbaar effect zal hebben. Noch de Commissie, noch het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, werd tot op heden om uitlegging van de voorwaarden van artikel 4 verzocht. Deze omstandigheden in acht genomen en gelet op het bijzondere belang van een eenvormige toepassing van artikel 4 voor de goede werking van de interne luchtvervoermarkt, is de Commissie van mening dat in dit geval een beschikking op haar plaats is.

VIII

In de eerste plaats moet Sabena voldoen aan de in artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2407/92 vervatte vereisten inzake hoofdvestiging en hoofdbedrijf. In dit verband kan worden opgemerkt dat Sabena krachtens de overeenkomst van 4 mei 1995 een afzonderlijk juridisch lichaam zal blijven met statutaire zetel en hoofdkantoor in België. Daarnaast wordt het ondernemingsdoel in de nieuwe statuten van Sabena omschreven als de verrichting van binnenlandse en internationale luchtvaartdiensten en van alle met het luchtvervoer samenhangende activiteiten. Derhalve besluit de Commissie dat Sabena volgens de bewoordingen van de overeenkomst van 4 mei 1995 aan de twee voornoemde voorwaarden voldoet.

IX

In de tweede plaats moet de Commissie nagaan of Sabena ook voldoet aan het vereiste dat zij door een meerderheidsdeelneming eigendom is van Lid-Staten en/of van onderdanen van Lid-Staten die daadwerkelijk zeggenschap uitoefenen over de onderneming, zoals bepaald in artikel 4, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2407/92.

⁽¹⁾ PB nr. L 240 van 24. 8. 1992, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. L 240 van 24. 8. 1992, blz. 15.

⁽³⁾ PB nr. L 140 van 11. 6. 1993, blz. 51.

⁽⁴⁾ PB nr. L 160 van 28. 6. 1994, blz. 1.

De meerderheidsdeelneming en de daadwerkelijke zeggenschap vormen op communautair niveau de weerspiegeling van de beperkingen die traditioneel aan luchtvaartmaatschappijen bij internationale luchtdienstovereenkomsten worden opgelegd. Die beperkingen werden aanvankelijk gerechtvaardigd op grond van de nationale veiligheid maar zijn thans vooral erop gericht te waarborgen dat de krachtens dergelijke overeenkomsten uitgewisselde verkeersrechten daadwerkelijk ten bate van de partijen bij die overeenkomsten worden geëxploiteerd en niet rechtstreeks of via dochterondernemingen door ondernemingen uit derde landen worden uitgeoefend. Bovendien voorkomen zij dat dergelijke ondernemingen uit derde landen, diensten volledig binnen een Staat of een groep van Staten via in die Staat of groep van Staten gevestigde dochterondernemingen exploiteren. De Commissie is bijgevolg van mening dat de bepalingen van artikel 4, lid 2, in dat licht moeten worden toegepast. Met name dient hierbij rekening te worden gehouden met de algemene doelstelling van vrijwaring van de belangen van de communautaire luchtvervoersector. Dit houdt met name in dat het ondernemingen uit derde landen niet mag worden toegestaan, op unilaterale basis, ten volle te profiteren van de geliberaliseerde interne markt voor luchtvervoer in de Gemeenschap. Met andere woorden, dergelijke ondernemingen kunnen uit de interne markt voor luchtvervoer voordeel halen enkel indien bij hun participaties de in artikel 4, lid 2, vastgestelde beperkingen inzake eigendom en zeggenschap worden geëerbiedigd.

De twee vereisten inzake meerderheidsdeelneming en daadwerkelijke zeggenschap worden met inachtneming van het voorafgaande elk afzonderlijk nader behandeld.

X

De Commissie is van mening dat aan het vereiste inzake meerderheidsdeelneming is voldaan indien ten minste de helft plus één van de aandelen in het kapitaal van de betrokken luchtvaartmaatschappij eigendom van Lid-Staten en/of van onderdanen van Lid-Staten zijn. De overblijvende aandelen mogen in handen van een of meer investeerders uit derde landen zijn, zonder dat zulks op zich als onverenigbaar met artikel 4, lid 2, moet worden beschouwd. Evenwel dient te worden benadrukt dat bij het onderzoek in verband met de voorwaarde van daadwerkelijke zeggenschap rekening moet worden gehouden met de schaal van de uit derde landen afkomstige investeringen alsook met de verdeling van de aandelen binnen elke aandeelhoudersgroep.

Voorts is de Commissie van oordeel dat artikel 4, lid 2, naar een opvatting inzake eigendom van een onderneming verwijst, die in wezen op het begrip eigen vermogen is gebaseerd. Houders van dergelijk kapitaal hebben normalerwijs het recht om deel te nemen aan de besluitvorming die het beheer van de onderneming raakt; ook hebben zij recht op een deel in de overblijvende winsten van de onderneming of, bij een eventuele liquidatie, op een deel van haar resterende middelen, nadat alle andere

verbintenissen zijn nagekomen. Zie Beschikking 94/653/EG van de Commissie van 27 juli 1994 betreffende de aangekondigde kapitaalverhoging van Air France⁽¹⁾. De inhoud van die rechten kan natuurlijk al naar gelang van de overeenkomst tussen de deelnemende partijen verschillen. Derhalve moet de vraag, of een bijzonder type van kapitaal als eigen vermogen moet worden beschouwd en dus voor het begrip eigendom in de zin van artikel 4, lid 2, in aanmerking moet worden genomen, geval per geval in het licht van alle relevante omstandigheden worden beoordeeld, met inbegrip van eventuele gevolgen voor het nakomen van het vereiste inzake daadwerkelijke zeggenschap. Indien echter dit kapitaal aan de houder ervan niet in aanzienlijke mate een van de twee voornoemde onderscheidende rechten verleent, zal het bij de beoordeling van de eigendomssituatie van een onderneming in het algemeen buiten beschouwing moeten worden gelaten.

In de onderhavige zaak zullen als gevolg van de uit de overeenkomst van 4 mei 1995 voortvloeiende transacties 2 685 969 251 of 49,5 % van de aandelen van Sabena met stemrecht in handen van Swissair komen, die voor de doeleinden van Verordening (EEG) nr. 2407/92 als een onderneming uit een derde land moet worden beschouwd. (Ook voor Swissair gelden uit hoofde van de toepasselijke Zwitserse wetgeving beperkingen betreffende eigendom en zeggenschap.) De overblijvende 2 740 283 257 of 50,5 % van de aandelen van Sabena met stemrecht zullen eigendom zijn van de Belgische Staat, van de FIM, van Belgische institutionele beleggers en van voormalige en huidige werknemers van de onderneming. Ten minste 2 729 782 097 van die laatstbedoelde aandelen, dus meer dan 50 % van het totaal aantal aandelen met stemrecht, zullen eigendom zijn van de Belgische Staat, van de FIM en van die institutionele beleggers die aan de kapitaalverhoging deelnemen.

Volgens de overeenkomst van 4 mei 1995 zal Swissair 223 830 770 speciale participatiebewijzen ontvangen in ruil voor een bijkomende bijdrage van 0,5 miljard Bfr. aan een niet-distribueerbare surplusreserve van Sabena. Aan die bewijzen is echter geen stemrecht verbonden en zij geven de houder ervan evenmin recht op enig aandeel in de resterende middelen van de onderneming bij eventuele liquidatie. In dit laatste geval zullen zij worden terugbetaald tegen de oorspronkelijke uitgifteprijs ervan vóór elke terugbetaling van maatschappelijk kapitaal. Voorts geven zij recht op een minimumopbrengst van 5 % van de uitgifteprijs ervan, zodat de houder ervan vrijwel geen financiële risico's loopt. De Commissie is bijgevolg van mening dat die bijzondere participatiebewijzen in wezen leenkapitaal vormen en, voor het onderhavige onderzoek, geen eigen vermogen zijn. Dienovereenkomstig moeten zij bij de beoordeling van de eigendomssituatie van de onderneming overeenkomstig artikel 4, lid 2, niet bij de aandelen van Sabena met stemrecht worden gevoegd.

⁽¹⁾ PB nr. L 254 van 30. 9. 1994, blz. 73 (in het bijzonder bladzijde 84, rechterkolom, bovenaan).

Ten slotte dient in dit verband te worden opgemerkt dat Swissair in ruil voor de aan de FIM te verstrekken lening 691 666 127 warrants zal ontvangen. De houder van die warrants heeft het recht om vervolgens bijkomende kapitaal aandelen van Sabena te verwerven. In de overeenkomst van 4 mei 1995 is echter uitdrukkelijk bepaald dat, behoudens indien de wettelijke context zodanig is gewijzigd dat Swissair een meerderheidsdeelneming in en een daadwerkelijke zeggenschap over Sabena kan verwerven, Swissair van de warrants geen gebruik kan maken om haar deelneming in Sabena boven het aanvankelijk beoogde niveau van 49,5 % op te voeren. De eventuele gebruikmaking van de warrants is dus aan dezelfde voorwaarden en beperkingen onderworpen als de uitoefening van de meerderheids optie waarover Swissair beschikt. Bijgevolg kunnen de warrants aan de eigendomssituatie van Sabena geen afbreuk doen in de omvang die bij de onderhavige procedure wordt geverifieerd.

Gelet op de voorgaande overwegingen komt de Commissie tot de gevolgtrekking dat de overeenkomst van 4 mei 1995 Sabena in staat stelt te voldoen aan de voorwaarde inzake meerderheidsdeelneming, zoals deze in de eerste volzin van artikel 4, lid 2, is vervat.

XI

In artikel 2, onder g), van Verordening (EEG) nr. 2407/92 wordt „daadwerkelijke zeggenschap” omschreven als :

„een relatie gebaseerd op rechten, overeenkomsten of andere middelen die, afzonderlijk of te zamen en gelet op de desbetreffende feitelijke of juridische omstandigheden, de mogelijkheid bieden om rechtstreeks of onrechtstreeks een beslissende invloed uit te oefenen op een onderneming, meer bepaald via :

- a) het recht om alle of een gedeelte van de activa van een onderneming te gebruiken ;
- b) rechten of overeenkomsten waardoor een beslissende invloed kan worden uitgeoefend op de samenstelling, het stemgedrag of de besluiten van de organen van een onderneming of waardoor anderszins een beslissende invloed kan worden uitgeoefend op het beleid van de onderneming.”

De Commissie is van oordeel dat deze definitie van daadwerkelijke zeggenschap moet worden uitgelegd en toegepast in de algemene context van artikel 4, lid 2, zoals uiteengezet in hoofdstuk IX. Met name dient elk afzonderlijk geval te worden beoordeeld in het licht van de doelstelling van de vrijwaring van de belangen van de communautaire luchtvervoersector, hetgeen met name betekent dat het ondernemingen uit derde landen niet mag worden toegestaan, op unilaterale basis, ten volle te profiteren van de geliberaliseerde interne markt voor luchtvervoer in de Gemeenschap. Met andere woorden, dergelijke ondernemingen uit derde landen kunnen via participaties enkel binnen de in artikel 4, lid 2, vastgestelde beperkingen inzake eigendom en zeggenschap voordeel uit de interne markt behalen.

In hetzelfde perspectief verlangt artikel 4, lid 2, dat de daadwerkelijke zeggenschap door Lid-Stat en/of door

onderdanen van Lid-Stat en wordt uitgeoefend. Zij kunnen dit individueel doen of samen met andere Lid-Stat en, respectievelijk onderdanen van Lid-Stat en. Daarentegen wordt zowel door de bewoordingen als door de vernoemde doelstellingen van artikel 4, lid 2, uitgesloten dat de daadwerkelijke zeggenschap te zamen met personen of met ondernemingen van derde landen wordt uitgeoefend. Die personen of ondernemingen mogen derhalve in de betrokken luchtvaartmaatschappij geen beslissende invloed in de zin van artikel 2, onder g), hebben.

Gelet op de voorafgaande overwegingen is de Commissie van mening dat artikel 4, lid 2, in hoofdzaak vereist dat Lid-Stat en en/of onderdanen van Lid-Stat en hetzij individueel, hetzij samen met andere Lid-Stat en, respectievelijk onderdanen van Lid-Stat en, de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid hebben inzake de bedrijfsvoering van de betrokken luchtvaartmaatschappij. Zij moeten rechtstreeks dan wel onrechtstreeks, via benoemingen in de bestuursorganen van de luchtvaartmaatschappij, de uiteindelijke beslissing kunnen nemen over essentiële aangelegenheden, zoals bij voorbeeld het bedrijfsplan van de luchtvaartmaatschappij, de begroting en alle belangrijke investeringen en samenwerkingsplannen. Voor die bevoegdheid mogen zij niet wezenlijk afhankelijk zijn van de steun van personen of van ondernemingen uit derde landen. Er dient echter te worden benadrukt dat artikel 2, onder g), vereist dat deze algemene beginselen worden toegepast met inachtneming van alle feitelijke of juridische omstandigheden. Dit houdt in dat elk individueel geval op zichzelf moet worden beoordeeld en dat, meer in het algemeen, het vereiste van daadwerkelijke zeggenschap slechts geval per geval kan worden beoordeeld.

Het is op die basis dat dient te worden onderzocht of de overeenkomst van 4 mei 1995 Sabena in staat stelt om aan het vereiste inzake daadwerkelijke zeggenschap te voldoen.

Stemverhoudingen tussen de Belgische aandeelhouders

Allereerst merkt de Commissie op dat de Belgische Staat, de FIM en de Belgische institutionele beleggers die aan de kapitaalverhoging deelnemen en die te zamen over de meerderheid van de aandelen met stemrecht in Sabena zullen beschikken, gebonden zullen zijn door een aandeelhoudersovereenkomst waarin de wijze van stemmen zodanig is geregeld dat de gezamenlijke standpunten van de Belgische Staat en van de FIM altijd zullen doorwegen. In de praktijk zullen de meerderheidsaandeelhouders van Sabena dus als een blok optreden en daarmee in staat zijn te verhinderen dat Swissair voordeel behaalt uit het feit dat er aan Belgische zijde verscheidene aandeelhouders zijn.

Het ondernemingsbestuur van Sabena

Wat de ondernemingsbestuur van Sabena betreft, moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat de hoofdverantwoordelijkheid voor het bestuur van de onderneming bij haar raad van bestuur wordt gelegd. In de overeenkomst van 4 mei 1995 is bepaald dat de raad van bestuur over alle bevoegdheden zal beschikken om het algemeen beleid van Sabena te bepalen en om alle strategische beslissingen te nemen zoals de goedkeuring van het

bedrijfsplan en de jaarlijkse begroting, belangrijke vlootinvesteringen en belangrijke wijzigingen in de netwerkconfiguratie. Bovendien zal de voorgenomen delegatie van het dagelijks bestuur aan de CEO geen afbreuk doen aan de volheid van bestuursbevoegdheden van de raad van bestuur overeenkomstig het Belgische vennootschapsrecht. Derhalve is de Commissie van mening dat de samenstelling van en de regels voor het stemmen in de raad van bestuur in de onderhavige context van essentieel belang zijn.

De raad van bestuur van Sabena zal uit twaalf leden bestaan die met gewone meerderheid van stemmen over alle aangelegenheden zullen beslissen. De Belgische aandeelhouders zullen zes leden, die allen onderdanen van Lid-Staten moeten zijn, mogen benoemen en, zo nodig, ontslaan, terwijl Swissair dezelfde rechten heeft met betrekking tot vijf leden. Hierdoor zullen enkel de leden van de raad van bestuur die de Belgische aandeelhouders vertegenwoordigen, gezamenlijk in staat zijn om in de raad van bestuur een veto te stellen, zonder daartoe de steun van andere leden van de raad te behoeven.

Voor de benoeming en het eventuele ontslag van het twaalfde lid, de voorzitter van de raad, die eveneens onderdaan van een Lid-Staat dient te zijn, gelden speciale regels. Dit twaalfde lid zal worden benoemd op gezamenlijk voorstel van beide groepen aandeelhouders of, indien zij het over een gezamenlijk voorstel niet eens kunnen worden, op voordracht van Swissair. In de overeenkomst van 4 mei 1995 wordt echter uitdrukkelijk bepaald dat de aandeelhoudersvergadering dit voorstel kan verwerpen en te allen tijde bij meerderheid van stemmen de benoemde voorzitter kan ontslaan. Aangezien de Belgische aandeelhouders in de aandeelhoudersvergadering de absolute meerderheid van stemmen zullen hebben, zullen zij uiteindelijk over de voorzitter beslissen. Nog belangrijker is dat zij te allen tijde het ontslag van de voorzitter kunnen eisen.

Bijgevolg meent de Commissie dat, ofschoon elke voordracht voor een voorzitter het aval van Swissair behoeft, de voorzitter bij de uitoefening van zijn taken hoofdzakelijk afhankelijk zal zijn van de voortdurende steun van de Belgische aandeelhouders. De positie van de Belgische aandeelhouders wordt nog versterkt door het feit dat, in het uitzonderlijke geval van een patstelling tussen beide partijen, hun vertegenwoordigers in de raad van bestuur de absolute meerderheid zullen hebben en dus in staat zullen zijn om autonoom, zonder enige verdere steun te behoeven, beslissingen te nemen. Het beslissingsmechanisme in de overeenkomst van 4 mei 1995 waarborgt derhalve dat de belangen van de Belgische aandeelhouders uiteindelijk de doorslag zullen geven wanneer de raad van bestuur beslissingen neemt.

In de tweede plaats moet rekening worden gehouden met het feit dat de CEO enkel verantwoordelijk is voor het dagelijks bestuur van de onderneming, binnen de door de raad van bestuur vastgestelde grenzen, terwijl deze laatste individuele beslissingen aan zich kan trekken. Bijgevolg kan worden gesteld dat, met betrekking tot het vereiste van artikel 4, lid 2, inzake daadwerkelijke zeggenschap, de

delegatie van bestuursbevoegdheden aan de CEO voor het onderhavige onderzoek van ondergeschikt belang moet worden geacht in vergelijking met de rol van de raad van bestuur. Een mogelijke versterking van de positie van de CEO als gevolg van een combinatie van deze functie met die van voorzitter van de raad van bestuur is onderworpen aan de toestemming van de Belgische Staat. In dit verband neemt de Commissie er nota van dat het de bedoeling van de Belgische Regering is om een dergelijke combinatie niet toe te laten wanneer daarmee bestuursinvloed in de handen van een door Swissair aangewezen persoon zou worden geconcentreerd. De regels betreffende de benoeming van de CEO waarborgen in elk geval dat de Belgische aandeelhouders in alle fasen van de selectieprocedure voor deze functie hun veto kunnen stellen.

In de derde plaats worden door de overeenkomst van 4 mei 1995 aan de aandeelhoudersvergadering van Sabena veeleer beperkte bevoegdheden toegekend. Met uitzondering van de bevoegdheden in verband met benoeming en eventueel ontslag van de voorzitter van de raad van bestuur, zoals hierboven besproken, is de rol van de aandeelhoudersvergadering beperkt tot de bescherming van essentiële investeringsbelangen en mengt zij zich niet in het bestuur van de onderneming. Bovendien kunnen de meeste aangelegenheden die een zaak van de aandeelhoudersvergadering zijn, bij gewone meerderheid van stemmen worden beslist, en dus door gezamenlijk optreden van de Belgische aandeelhouders. Swissair beschikt slechts over vetorecht met betrekking tot wijzigingen van de statuten van Sabena, verhoging of verlaging van het maatschappelijk kapitaal van Sabena, alsmede over liquidatie, fusie of opsplitsing van de onderneming. Dergelijke vetorechten vormen echter slechts de vertaling van een normale bescherming van minderheidsaandeelhouders, zoals in het vennootschapsrecht van de meeste Lid-Staten, waaronder België, dwingend is bepaald. Bijgevolg is de Commissie van mening dat de vetorechten waarover Swissair in de aandeelhoudersvergadering van Sabena beschikt, in de onderhavige context geen enkele invloed hebben.

Gelet op het voorgaande komt de Commissie tot de gevolgtrekking dat de voorwaarden van de zeggenschap van de aandeelhouders van Sabena in het kader van de overeenkomst van 4 mei 1995 geen afbreuk doen aan de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid van de Belgische aandeelhouders en bijgevolg aan Swissair geen bevoegdheden toekennen die op zich met het vereiste van artikel 4, lid 2, inzake daadwerkelijke zeggenschap onverenigbaar zouden zijn.

Ontwerp van samenwerkingsovereenkomst

Met betrekking tot de samenwerking tussen Swissair en Sabena moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat de twee luchtvaartmaatschappijen voor een aanvankelijke duur van tien jaar een alomvattende samenwerkingsovereenkomst zullen sluiten, die automatisch telkens voor vijf jaar zal worden verlengd. De beoogde samenwerking moet derhalve worden aangemerkt als een strategie op lange termijn die voor beide partijen structurele veranderingen teweegbrengt.

In het algemeen is de Commissie van mening dat, onverminderd de overige communautaire rechtsregels, met artikel 4, lid 2, niet wordt beoogd te voorkomen dat luchtvaartmaatschappijen uit de Gemeenschap met luchtvaartmaatschappijen uit derde landen op basis van een langetermijnstrategie samenwerken. De bepaling dient niet te worden gelezen als een verbod voor een communautaire luchtvaartmaatschappij om haar commerciële vrijheid in het kader van een dergelijke strategische, langetermijnsamenwerking te beperken. De naleving door de luchtvaartmaatschappij van het vereiste van daadwerkelijke zeggenschap zal slechts in de knel komen wanneer de luchtvaartmaatschappij uit een derde land uit hoofde van de samenwerkingsovereenkomst de bevoegdheid heeft om in aanzienlijke mate haar besluiten in de plaats te stellen van die van de bevoegde ondernemingsorganen van haar partner uit de Gemeenschap. Derhalve moet worden nagegaan of in de tussen Swissair en Sabena te sluiten samenwerkingsovereenkomst een dergelijke overdracht van beslissingsbevoegdheid besloten ligt.

Krachtens het ontwerp van samenwerkingsovereenkomst, dat aan de overeenkomst van 4 mei 1995 is gehecht, wordt van Sabena verlangd bepaalde, door Swissair ontwikkelde, procedures inzake planning en controle te volgen en om de door Swissair voor bepaalde activiteiten op het gebied van planning en operationeel beheer vastgestelde normen en procedures na te leven. Daarnaast zal Swissair verantwoordelijk zijn voor dergelijke planning en operationeel beheer van bepaalde zones waarvoor thans nog Sabena zorg draagt, zoals de routes op Noord-Amerika. In de relevante bepalingen van de ontwerp-samenwerkingsovereenkomst wordt echter uitdrukkelijk gesteld dat alle belangrijke voorstellen die uit de gemeenschappelijke planningactiviteiten voortvloeien, vooraf aan de raad van bestuur van de betrokken luchtvaartmaatschappij ter goedkeuring zullen worden voorgelegd. Evenmin mag de toekenning van verantwoordelijkheid voor planning en operationeel beheer aldus worden opgevat, dat zulks zou inhouden dat beslissingsbevoegdheid wordt gedelegeerd of dat de huidige routeoperaties tussen de luchtvaartmaatschappijen worden verdeeld. Op basis van de door de Belgische Regering verschaft bescheiden en inlichtingen stelt de Commissie zich derhalve op het standpunt dat de voornoemde verplichtingen van Sabena uit hoofde van het ontwerp van samenwerkingsovereenkomst in wezen op het vlak van procedures liggen en geen overdracht van beslissingsbevoegdheid op belangrijke punten aan Swissair inhouden.

Voorts zij erop gewezen dat de belangrijkste bepalingen van het ontwerp van samenwerkingsovereenkomst ten minste om de drie jaar door beide partijen opnieuw zullen worden gezien. Sabena heeft dus de mogelijkheid om de voorwaarden inzake de voor de samenwerking met Swissair te hanteren methodes, normen en procedures te beïnvloeden.

De Commissie komt bijgevolg tot de gevolgtrekking dat het ontwerp van samenwerkingsovereenkomst in de huidige versie geen bepalingen bevat die met de voorwaarde van artikel 4, lid 2, inzake daadwerkelijke zeggenschap onverenigbaar zijn.

Algemeen

Ten slotte moeten de hiervóór besproken afzonderlijke elementen en de volledige transactie in haar geheel in hun respectieve context worden geplaatst.

In de eerste plaats heeft de Belgische Staat de mogelijkheid om de hele transactie terug te draaien door uitoefening van zijn call-optie om alle, zich in handen van Swissair bevindende aandelen te verwerven. Ofschoon deze mogelijkheid waarschijnlijk alleen ernstig zal worden overwogen in geval van niet te verzoenen meningsverschillen tussen partijen, vertegenwoordigt dit niettemin een dreiging die waarschijnlijk ertoe zal leiden dat Swissair steeds zal trachten te vermijden stappen te ondernemen die tegen de wezenlijke belangen van de Belgische Staat indruisen. Eveneens in dat perspectief vereist de overeenkomst van 4 mei 1995 uitdrukkelijk dat Swissair zoveel mogelijk ernaar streeft zich te onthouden van handelingen die de status van Sabena als een communautaire luchtvaartmaatschappij overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2407/92 in gevaar zouden brengen. Bovendien wordt in verscheidene bepalingen van de overeenkomst, en met name in die over de eventuele overdracht van aandelen, bepaald dat geen der partijen van haar rechten uit dien hoofde gebruik mag maken op een wijze die aan deze status van Sabena afbreuk zou kunnen doen. Volgens de Commissie vormen al die elementen bijkomende bescherming tegen een mogelijke verzwakking van de utieindelijke beslissingsbevoegdheid van de Belgische aandeelhouders ten aanzien van het bestuur van Sabena.

In de tweede plaats is de Commissie van oordeel dat bij de evaluatie van de gevolgen van een aanzienlijke investering door een luchtvaartmaatschappij uit een derde land in een luchtvaartmaatschappij van de Gemeenschap, voorts rekening moet worden gehouden met de bredere context waarin die investering geschiedt en met name met de luchtvaartbetrekkingen tussen de Gemeenschap en het betrokken derde land. Die aanvullende overwegingen zijn nodig wegens de doelstelling van de vereisten inzake meerderheidsdeelneming en zeggenschap, zoals besproken in hoofdstuk IX, van vrijwaring van de belangen van de communautaire luchtvervoersector. Dit houdt met name in dat het ondernemingen uit derde landen niet mag worden toegestaan, op unilaterale basis, ten volle te profiteren van de geliberaliseerde interne markt voor luchtvervoer in de Gemeenschap.

In de Zwitserse regels inzake eigendom van een zeggenschap in luchtvaartmaatschappijen is bepaald dat ten minste 60 % van het aandelenkapitaal van een luchtvaartmaatschappij en ten minste twee derde van de zetels in haar bestuursorganen aan Zwitserse onderdanen, of aan daarmee ingevolge internationale overeenkomsten gelijkgestelde personen, moeten toekomen. Die vereisten zijn in grote mate vergelijkbaar met die van artikel 4, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2407/92. Meer bepaald voorziet zowel de Zwitserse als de communautaire regeling in de mogelijkheid dat met derde landen op basis van wederkerigheid liberalere overeenkomsten worden geslo-

ten. In dit verband moet worden opgemerkt dat de Raad van de Europese Unie op 14 maart 1995 een besluit heeft vastgesteld waarbij de Commissie wordt gemachtigd te onderhandelen over een algemene luchtvervoerovereenkomst tussen de Gemeenschap en Zwitserland. Volgens het besluit zullen, behoudens enige uitzonderingen, de regels die de interne markt van de Gemeenschap op het gebied van het luchtvervoer beheersen, tot Zwitserland worden uitgebreid.

In die bredere context lijken de in deze beschikking onderzochte overeenkomsten tussen de Belgische Staat en Swissair in wezen een overgangskarakter te hebben. Zij bieden een tussentijdse oplossing totdat de bestaande beperkingen inzake eigendom en zeggenschap op basis van wederkerigheid tussen Zwitserland en de Gemeenschap worden opgeheven. In de overeenkomst van 4 mei 1995 wordt reeds op een eventuele opheffing van die beperkingen vooruitgelopen in zoverre daarin uitdrukkelijk in de mogelijkheid van een meerderheids optie voor Swissair wordt voorzien.

De in dit hoofdstuk besproken bijkomende elementen bieden derhalve nieuwe argumenten die toelaten te besluiten dat, in het kader van de overeenkomst van 4 mei 1995, de zeggenschap over Sabena daadwerkelijk bij de Belgische aandeelhouders berust.

XII

Gelet op de voorafgaande overwegingen en op basis van de bescheiden en de gegevens die de Belgische Regering bij brieven van 12 mei, respectievelijk van 15 juni, 1995

heeft overgemaakt, komt de Commissie tot de gevolgtrekking dat volgens de bepalingen van de aangemelde overeenkomst van 4 mei 1995 tussen de Belgische Staat en Swissair, zoals gewijzigd bij avenant van 12 juni 1995, Sabena aan de vereisten van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2407/92 voldoet en dat een in die zin luidende beschikking dient te worden gegeven,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

Volgens de bepalingen van de aangemelde overeenkomst van 4 mei 1995 tussen de Belgische Staat en Swissair, zoals gewijzigd bij avenant van 12 juni 1995, voldoet Sabena aan de vereisten van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2407/92.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk België.

Gedaan te Brussel, 19 juli 1995.

Voor de Commissie

Neil KINNOCK

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 2 oktober 1995

houdende wijziging van Beschikking 95/301/EG tot vaststelling van beschermende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer in Rusland

(Voor de EER relevante tekst)

(95/405/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10
december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de
organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit
derde landen die in de Gemeenschap worden binnenge-
bracht⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding
van Oostenrijk, Finland en Zweden, en met name op
artikel 19,Overwegende dat in Rusland een uitbraak van mond- en
klauwzeer is bevestigd in de regio Moskou;Overwegende dat, in verband met de handel in bepaalde
dierlijke produkten, de aanwezigheid van mond- en
klauwzeer een ernstige bedreiging vormt voor de beslagen
in de Lid-Staten;Overwegende dat bij Beschikking 95/301/EG van de
Commissie van 26 juli 1995 tot vaststelling van bescher-
mende maatregelen in verband met mond- en klauwzeer
in Rusland⁽²⁾ beperkende maatregelen zijn ingesteld ten
aanzien van de invoer van die produkten uit de regio
Moskou, met name een verbod op de invoer van niet voor
menselijke consumptie bestemde bloedprodukten; dat
bepaalde bloedprodukten evenwel zonder gevaar in de
Gemeenschap kunnen worden ingevoerd, voor zover zij
een behandeling hebben ondergaan waarbij de pH is
gewijzigd;Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Permanent Veterinair Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 95/301/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 1, lid 3, worden aan de ingesprongen tekst na
het woord „Rusland” de volgende woorden toege-
voegd: „gewijzigd bij Beschikking 95/405/EG”.

2. Aan artikel 1 worden de volgende leden 4 en 5 toege-
voegd:

„4. De in lid 1 vervatte verbodsbepaling geldt niet
voor bloedprodukten die een aanzuringsbehandeling
hebben ondergaan waarbij de pH gedurende ten
minste één uur tot minder dan 6 wordt verlaagd.

5. De Lid-Staten zien erop toe dat op de certificaten
voor uit Rusland te verzenden bloedprodukten de
volgende vermelding wordt aangebracht:

„Deze bloedprodukten voldoen aan Beschikking
95/301/EG van de Commissie van 26 juli 1995 tot
vaststelling van beschermende maatregelen in
verband met mond- en klauwzeer in Rusland,
gewijzigd bij Beschikking 95/405/EG.”.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 2 oktober 1995.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 184 van 3. 8. 1995, blz. 59.

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 5 oktober 1995

tot beëindiging van de anti-dumpingprocedure betreffende de invoer van onderdelen van niet-navulbare zakgasaanstekers van oorsprong uit Japan

(95/406/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3283/94 van de Raad van 22 december 1994 inzake beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1251/95⁽²⁾, inzonderheid op artikel 23,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad van 11 juli 1988 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 522/94⁽⁴⁾, inzonderheid op de artikelen 5 en 9,

Na raadpleging van het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt :

A. PROCEDURE

- (1) In januari 1991 heeft de Commissie een klacht ontvangen van twee producenten van de Gemeenschap die een groot deel van de totale productie van onderdelen van niet-navulbare zakgasaanstekers vertegenwoordigen. De klacht bevatte voldoende bewijsmateriaal inzake dumping en daaruit voortvloeiende schade om tot de inleiding van een procedure over te gaan. De Commissie heeft derhalve, door middel van een bericht in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽⁵⁾, de inleiding aangekondigd van een anti-dumpingprocedure betreffende de invoer van onderdelen van niet-navulbare zakgasaanstekers van oorsprong uit Japan. Na de bekendmaking van dit bericht heeft een derde producent in de Gemeenschap zich bij de klacht aangesloten.
- (2) De Commissie heeft de haar bekende exporteur en importeurs, de vertegenwoordigers van het exportland en de indieners van de klacht officieel van de inleiding van de procedure in kennis gesteld en heeft de rechtstreeks betrokken partijen in de gelegenheid gesteld hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten en om een onderhoud te vragen.

- (3) De bekende producent in het betrokken land, vier importeurs en de producenten van de Gemeenschap namens wie de klacht was ingediend, hebben de hun toegezonden vragenlijst beantwoord en hebben hun standpunt schriftelijk uiteengezet. De bedrijven die dit hadden aangevraagd, werden gehoord.
- (4) De Commissie heeft alle gegevens die zij voor het onderzoek noodzakelijk achtte, ingewonnen en geverifieerd en heeft een onderzoek ter plaatse ingesteld bij de producent en exporteur in Japan, de vier importeurs in de Gemeenschap en de drie producenten van de Gemeenschap namens wie de klacht was ingediend.

B. RESULTAAT VAN HET ONDERZOEK

- (5) De Commissie heeft tijdens het onderzoek geconstateerd dat de marktsituatie na de indiening van de klacht was gewijzigd. Bedoelde onderdelen kwamen niet langer uitsluitend uit Japan. Daar de Commissie niet zeker was van de werkelijke oorsprong van de onderdelen heeft zij de Lid-Staten gevraagd hiernaar een onderzoek in te stellen.
- (6) Uit dit aanvullende onderzoek bleek niet dat de oorsprong van de onderdelen onjuist werd aangegeven, maar gezien de lange duur van dit onderzoek, gedurende welke de anti-dumpingprocedure was geschorst, achtte de Commissie het wenselijk na te gaan of een voortzetting van de procedure nog wenselijk was. De producenten van de Gemeenschap die de klacht hadden ingediend, bevestigden dat de invoer van niet-navulbare gaszakaanstekers uit Japan door de ontwikkelingen op de markt sinds de inleiding van de procedure niet meer zo nadelig voor hen was als ten tijde van de indiening van de klacht.

C. INTREKKING VAN DE KLACHT EN BEËINDIGING VAN DE PROCEDURE

- (7) De producenten van de Gemeenschap hebben hun klacht over de invoer van niet-navulbare zakgasaanstekers uit Japan per schrijven van 23 juni 1995 formeel ingetrokken. De Commissie was van oordeel dat beëindiging van deze procedure niet strijdig was met de belangen van de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 122 van 2. 6. 1995, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 209 van 2. 8. 1988, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 66 van 10. 3. 1994, blz. 10.

⁽⁵⁾ PB nr. C 202 van 1. 8. 1991, blz. 4.

- (8) Gezien het bovenstaande dient de anti-dumpingprocedure betreffende de invoer van onderdelen van niet-navulbare zakgasaanstekers uit Japan zonder het nemen van beschermingsmaatregelen te worden beëindigd.
- (9) Het Raadgevend Comité werd geraadpleegd, dat geen bezwaar heeft gemaakt.
- (10) De voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan de Commissie voornemens was de procedure te beëindigen werden de belanghebbenden medegedeeld die in de gelegenheid werden gesteld opmerkingen te maken,

BESLUIT :

Enig artikel

De anti-dumpingprocedure betreffende de invoer van onderdelen van niet-navulbare zakgasaanstekers van oorsprong uit Japan wordt beëindigd.

Gedaan te Brussel, 5 oktober 1995.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 6 oktober 1995

waarbij voor de Gemeenschap voor 1995 de geraamde balans van productie, verbruik, invoer en uitvoer van bananen wordt vastgesteld

(95/407/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van
13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke orde-
ning der markten in de sector bananen⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3290/94⁽²⁾, en met
name op artikel 20,Overwegende dat in artikel 16 van Verordening (EEG) nr.
404/93 is bepaald dat elk jaar aan de hand van een aantal
marktparameters een geraamde balans moet worden opge-
steld; dat deze balans vooral ten doel heeft prognoses
inzake de productie en het verbruik van bananen in de
Gemeenschap en inzake de invoer van traditionele ACS-
bananen op te stellen, en op basis daarvan de verdere
invoerbehoefte van de Gemeenschap en de omvang van
het tariefcontingent te bepalen;Overwegende dat voor deze balans, in overeenstemming
met artikel 16, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 404/93,
rekening moet worden gehouden met de nasleep van de
tropische storm Debbie, die tot juli 1995 aanzienlijke
schade heeft berokkend aan de productie van Martinique,
Guadeloupe en bepaalde ACS-Staten, en met de gevolgen
van de stormen Iris, Luis en Marilyn in augustus en
september 1995;Overwegende dat naar aanleiding van de toetreding van
Oostenrijk, Finland en Zweden in deze balans ook debijkomende 353 000 ton is opgenomen die als overgangs-
maatregel is vastgesteld om de Oostenrijkse, Finse en
Zweedse markt van bananen te voorzien;Overwegende dat het Comité van beheer voor bananen
geen advies heeft uitgebracht binnen de door zijn voor-
zitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

*Artikel 1*De geraamde balans voor 1995 van de productie en het
verbruik en van de invoer en uitvoer van bananen in de
Gemeenschap is vastgesteld in de bijlage bij deze beschik-
king.*Artikel 2*

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 6 oktober 1995.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 47 van 25. 2. 1993, blz. 1.⁽²⁾ PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 105.

BIJLAGE

GERAAMDE BALANS VOOR BANANEN VOOR 1995

	<i>Hoeveelheid (in ton)</i>
EG-productie	612 000
Traditionele invoer ACS-bananen	648 000
Tariefcontingent	
— basistariefcontingent	2 200 000
— bijkomende hoeveelheid Debbie	64 965
— bijkomende hoeveelheid Iris, Luis en Marilyn	90 800
— bijkomende hoeveelheid toetreding Oostenrijk, Finland en Zweden	353 000
Brutoverbruik	3 968 765
Uitvoer	25 000
Nettoverbruik	3 943 765